Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

ROK IV Marzec, 1929 r. №3

ŻYCIE LEŚNIKA

ORGAN
ZW. ZAWOD. LEŚNIKÓW
w
RZPLITEJ POLSKIEJ

I. HOJAK

TREŚĆ:

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ZA ROK 1928.

Warunki prenumeraty:

ZWYCZAJNEJ		DLA CZŁONKÓW ZW. LEŚNIKÓW
Kwartalnie	Zł. 1.—	Bezpłatnie
Półrocznie	„ 1 80	
Rocznie	„ 3.50	

Ceny ogłoszeń:

Za tekstem		Na okładce	
1/1 strony	Zł. 100.—	1/1 strony	Zł. 150.—
1/2 „	„ 50.—	1/2 „	„ 80.—
1/4 „	„ 30.—	1/4 „	„ 45 —
1/8 „	„ 20.—	1/8 „	„ 30.—

Adres Redakcji i Administracji:

WARSZAWA, NOWY ŚWIAT Nr. 36, m. 4. Telefon Nr. 230-75.

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 737.

ŻYCIE LEŚNIKA

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW W RZPLITEJ POLSKIEJ
POD REDAKCJĄ
Prof. inż. ADAMA SCHWARZA

Rok IV **Warszawa, marzec 1929 r.** **№ 3**

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW W RZPLITEJ POLSKIEJ ZA ROK 1928.

OGÓLNE POŁOŻENIE LEŚNICTWA W R. 1928.

Rozpoczynając tegoroczne sprawozdanie od rzutu oka na ogólne położenie leśnictwa w kraju, będące tłem działalności Związku, Zarząd Główny przypomina analogiczny ustęp swego sprawozdania za rok 1926. Zestawienie to potrzebne jest dla uwidocznienia jaskrawego kontrastu, jaki zachodzi w ogólnej charakterystyce tych 2 lat oraz dla ocenienia postępu, jaki dokonał się w międzyczasie.

Już w r. 1926 sygnalizowaliśmy pierwsze oznaki zmiany na lepsze, jaka zapowiadała się w położeniu leśnictwa, tak dotychczas zaniedbywanego i tak po macoszemu traktowanego. Dziś stwierdzić możemy, że ten dystans, jaki dzielił leśnictwo od innych gałęzi życia gospodarczego odnośnie do jego rozwoju i intensywności, zainteresowanie się jego potrzebami życiowemi, zmalał znacznie, ustępując miejsca coraz to większemu zrozumieniu potrzeb lasu i leśnictwa przez społeczeństwo i władze. Co więcej, można stwierdzić, że kwestja leśna staje się dziś zagadnieniem, do którego sfery te odnoszą się z specjalnem zainteresowaniem, jakby chciały wynagrodzić długoletnie zaniedbania. Gospodarcze znaczenie lasów wystąpiło najaw z całą wyrazistością w dobie walk o aktywizację bilansu handlowego; było to impulsem, który wydał te pomyślne rezultaty, przygotowane ustawiczną działalnością propagandową, której zasługę nie w ostatnim rzędzie przypisać sobie może Zw. Z. L. I jeżeli dziś cały szereg kwestyj z dziedziny produkcji i gospodarki leśnej dotychczas jeszcze pozostaje otwartych i niezałatwionych, to w każdym razie trudno jest spotkać taką, któraby nie była

przynajmniej przedmiotem czasowych prac czy dyskusyj przygotowawczych, poprzedzających definitywne wyjaśnienie.

Ożywienie się tempa rozwojowego leśnictwa widać z specjalną wyrazistością na terenie lasów państwowych. Po 2-letnich pracach obserwacyjnych, przygotowawczych, zresztą nierzadko hamujących nawet raczej, niż przyśpieszających naturalny bieg wypadków, dokonane zostało zasilenie kierowniczych i wykonawczych władz naczelnych lasów państwowych nowemi energicznemi elementami, które z całą konsekwencją starają się życie lasów państwowych wzmóc do granic maksymalnych. Wyniki prac, osiągnięte w tym kierunku, podkreślić należy z całem uznaniem, mimo, iż nierzadko w swym rozpędzie i rozmachu dotykały ze zbyt małą ostrożnością spraw, mających podstawowe znaczenie dla społecznego i materjalnego życia leśników, prowadząc nawet z tego powodu do ostrych konfliktów z naszą organizacją.

Jeżeli jednak chodzi o perspektywy spraw, posiadających tak ważne znaczenie dla bytu leśników, zatrudnionych w lasach państwowych, a tak dotychczas zaniedbywanych, to są one mimo wszystko lepsze, niż kiedykolwiek. Lasy państwowe, przy swej tendencji intensyfikacyjnej, z natury rzeczy nie będą mogły spraw tych pominąć, a dokonana reorganizacja ustroju władz kierowniczych usuwa obawy dalszego balansowania i odrzucania spraw materjalnego bytu leśników od jednej instancji do drugiej, jak to miało nierzadko miejsce dotychczas.

Cały szereg spraw, dotyczących materjalnego bytu funkcjonarjuszów adm. lasów państwowych, związany jest oczywiście z całokształtem t. zw. „kwestji urzędniczej" i musi dzielić jej losy. W tej dziedzinie niema podstaw do zbytniego optymizmu. Zagadnienie to, jedno z najtrudniejszych, z jakiem spotyka się państwo, nie zostało dotąd rozwiązane, nie istnieją również widoki, aby miało być szybko i dokładnie wyświetlone. Częściowe sukcesy, uzyskiwane na tem polu, nie zadawalają szerokich mas urzędniczych, nierzadko nawet mijają bez echa i wrażenia, jako zbyt nikłe w stosunku do całości zagadnienia. Nie można jednak twierdzić, jakoby sprawa ta stała w miejscu. Niewątpliwie sam naturalny bieg wypadków musi przyśpieszyć w końcu jej wyjaśnienie, w momencie, gdy stanie się ono naoczną i bezsporną koniecznością państwową, na którą dłużej oczu zamykać nie będzie można.

Niemniej także wyklarowały się stosunki, dotyczące bytu leśników prywatnych. Brak jakichkolwiek przepisów ustawowych uniemożliwiał dotychczas wszelką ingerencję w te sprawy, zarówno ze strony władz, jak i organizacyj społecznych. Dziś istnieją już lub są na wykończeniu te ramy, w których praca nad obroną interesów leśników prywatnych toczyć się może w zupełnie innych, niż dotąd warunkach.

Na tle ogólnej konsolidacji i wyjaśnienia położenia normują się

powoli także i wewnętrzne stosunki w życiu społecznem leśników. W stosunkach międzystowarzyszeniowych usunięte są zdaje się już bezpowrotnie wszelkie tarcia, nieznaski i antagonizmy. Stowarzyszenia nie przeszkadzają i nie zwalczają się wzajemne; mają możność całą swą energję wyładować na pozytywną działalność w kierunku przez siebie obranym. W tych warunkach dokonywuje się naturalna selekcja stowarzyszeń i te z nich, których byt istotnie jest dla ogółu potrzebny i niezbędny, które mają istotną rację bytu i silne podstawy organizacyjne, rozwijają się coraz pomyślniej i wszechstronniej. Inne — redukują swą działalność do właściwych im terenów, lub zamierają powoli w sposób naturalny.

Zw. Z. Ł. nie należy do tych ostatnich. Cokolwiek możnaby o jego zeszłorocznej działalności powiedzieć i bez względu na to, jak ocenia się rezultaty jego działalności, nie można odmówić mu niebywałego dotąd rozmachu w życiu organizacyjnem, rozszerzaniu i działalności na nowe i pogłębianiu jej na dawnych terenach pracy. Sprawozdanie niniejsze oświetli szczegółowo tę sprawę w dalszych jego częściach.

WŁADZE ZWIĄZKU.

I. ZARZĄD GŁÓWNY.

1. Prezydjum.

Prezes — Inż. Adam Schwarz, profesor Szkoły Gł. Gosp. Wiejskiego w Warszawie.

Wiceprezes — Inż. Władysław Barański, Radca Ministerjalny Min. Rolnictwa.

Wiceprezes — Inż. Władysław Jedliński, profesor Szkoły Gł. Gosp. Wiejskiego w Warszawie.

Skarbnik — Henryk Śniadecki, Radca Ministerjalny Min. Roln.

Sekretarz — Inż. Aleksander Klimkiewicz, Referent Minist. Roln.

Sekretarz — Inż. Feliks Bonasewicz, St. asystent Szk. Gł. Gosp. Wiejskiego w Warszawie.

Członek — Stanisław Błonarowicz.

Członkowie kooptowani: Marjan Nagabczyński, inspektor Dyr. Las. Państw. w Warszawie; Wiktor Zwolanowski, nadleśniczy lasów pryw. i Stefan Ruśkiewicz, referent Dyr. Las. Państw. w Warszawie.

2. Zwyczajni członkowie Zarządu Głównego.

A. Bednarczyk, leśniczy;
A. Breyvogel, kom. Ochr. Las.;
A.Cysewski, nadleśniczy l. p.;
M. Hoppen, wicedyrektor Dyr. L. P. w Wilnie;
Jarzębowicz, gajowy l. p.;
T. Malinowski, gajowy l. p.;
S. Rolirad, leśniczy l. p.;
Fr. Smaczny, inspektor urz. l. p.;
S. Woszczyński, nadleśniczy l. p.

3. Zastępcy Członków Zarządu Głównego.

J. Śladek, nadleśniczy l. p.;
J. Rutkowski, nadleśniczy l. p.;
W. Wycisk, leśniczy l. p.

II. GŁÓWNA KOMISJA REWIZYJNA.

1. Członkowie.

Bolesław Michalik, instruktor sejmikowy do zalesiania nieużytków, Józef Miłobędzki, inspektor Ministerjalny Min. Roln., Józef Rosiński, Naczelnik Wydziału Administr. Lasów Państw. w Min. Riln.

2. Zastępcy.

Jan Vogtman, Naczelnik Wydziału Ekonomiki Leśnej w Min. Roln., A. Brablec, insp. l. p. w dyr. Bydgoszcz, Władysław Chwalibogowski insp. l. p. dyr. Warszawskiej.

III. CIAŁA POMOCNICZE.

Referat organizacyjny — kierownik insp. M. Nagabczyński;

Referat Obrony Interesów Zawod. — kierownik inż. A. Klimkiewicz;

Społeczne Biuro pośrednictwa pracy i referat samopocy — kierownik inż. F. Bonasewicz;

Biuro porad prawnych — kierownik S. Błonarowicz.

Referat do spraw propag. zagranicznej — kierownik inż. W. Barański;

Referat wydawniczy — kierownik Jan Kloska;

Referat prasowo-propagandowy — kierownik S. Ruśkiewicz;

Komisja do spraw leśników prywatnych: S. Ihnatowicz, M. Nagabczyński, S. Ruśkiewicz, W. Zwolanowski;

Komisja Statutowa: S. Błonarowicz, A. Klimkiewicz, M. Nagabczyński.

BIURO ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

Dyrektor Biura — Leonard Chociłowski, Sekretarz Biura — Stefan Szadkowski, urzędniczka — Władysława Czerniejewska, woźny — Stefan Hencler.

REDAKCJE CZASOPISM.

Redaktor „Lasu Polskiego" — Prof. inż. Adam Schwarz;
Redaktor „Ech Leśnych" — Leonard Chociłowski;
Redaktor „Życia Leśnika" — Prof., inż. Adam Schwarz.

ADMINISTRACJA CZASOPISM.

Urzędnicy: Józefa Wszelakowa, Michał Rojowski; goniec — Feliks Pawlikowski.

PODSTAWY DZIAŁALNOŚCI PREZYDJUM.

Za podstawę do działalności w okresie sprawozdawczym służyły uchwalone w roku ubiegłym przez Walny Zjazd Delegatów specjalne pełnomocnictwa, upoważniające do samodzielnego decydowania spraw, objętych art. 31, pp. a, b, c, d, e, f, g, i, l, ł, m, n statutu.

Uchwałą Zarządu Głównego, powziętą na posiedzeniu plenarnem w dniu 15.X.1928 r. pełnomocnictwa te zostały przedłużone do końca kadencji.

Po opracowaniu i ogłoszeniu programu działalności, Prezydjum dokonało podziału ważniejszych działów pracy pomiędzy poszczególnymi członkami, jako odpowiedzialnymi kierownikami danych referatów. Wyłoniła się przytem konieczność uzupełnienia składu Prezydjum w drodze kooptacji kol. kol. Ruśkiewicza, Nagabczyńskiego i Zwolanowskiego, którzy objęli przydzielone im referaty.

Jednocześnie Prezydjum zrekonstruowało dotychczasowy aparat biurowy Zarządu Gł., uznając go za niewystarczający do wykonania rozległej pracy i zadań Związku, ustanawiając w tym celu Biuro Zarządu Głównego i angażując jego Dyrektora.

Rozwój działalności Biura i rozszerzenie zakresu pracy administracji czasopism Związku, jak niemniej perspektywy rozwojowe w naj-

bliższej przyszłości postawiły Prezydjum wobec konieczności przeniesienia siedziby Związku do obszerniejszego lokalu, co jednak, poza wynajęciem jednego dodatkowego lokalu mieszkaniowego, nie dało się dla braku środków uskutecznić.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 14 posiedzeń Prezydjum oraz 3 plenarne posiedzenia Zarządu Głównego.

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA.

Przywiązując należytą wagę do zagadnień organizacyjnych Związku. Prezydjum od pierwszych swych kroków usilnie dążyło do osiągnięcia w tej dziedzinie możliwie dodatnch rezultatów.

Doceniając mianowicie wydatną rolę Oddziałów w akcji organizacyjnej i pragnąc przez nawiązanie bezpośredniej z nimi łączności przyczynić się do ożywienia działalności i wprowadzenia na realne tory programu pracy na terenie całego Związku. Prezydjum zwołało do Warszawy i odbyło 3 Zjazdy Przewodniczących Oddziałów, których wyniki ogłoszone zostały swego czasu na łamach „Życia Zawodowego".

Ponadto Oddziały były odpowiednio w tej mierze instruowane za pośrednictwem okólników i korespondencji. Akcja ta spotkała się naogół z żywem zrozumieniem potrzeby pomnożenia szeregów Związku i uwieńczona została powodzeniem, gdyż stan liczebny członków powiększył się w stosunku do roku ubiegłego o 1013 osób.

Również wzmogła się w okresie sprawozdawczym dążność do przegrupowania terytorjalnego niektórych kół — w celu zapewnienia im większych możliwości rozwojowych i dogodniejszych warunków pod względem organizacyjnym. W związku z tem powstały nowe Oddziały: Złoczowski z siedzibą w Złoczowie i Krzemieniecki z siedzibą w Krzemieńcu, wydzielony z Oddziału Wołyńskiego.

Nieliczny Oddział Łódzki, który z powodu naruszenia dyscypliny organizacyjnej uznał się za rozwiązany, został obecnie zorganizowany nanowo i rokuje na przyszłość jaknajpomyślniejsze widoki rozwoju.

Podobnie ze względu na konieczność przeprowadzenia racjonalnej intensyfikacji poszczególnych jednostek organizacyjnych zamierzone są w czasie najbliższym dalsze zmiany w podziale terytorjalnym, które obejmą w pierwszym rzędzie Oddziały Pomorski i Sieradzki.

Oddział Dolina zmienił swoją nazwę na „stryjski".

Na dzień 31 stycznia 1928 r. Związek liczył 21 oddziałów i 194 podporządkowanych im kół przy ogólnej ilości około 5519 członków. Liczba ta nie jest zupełnie ścisła, brak bowiem sprawozdań z trzech oddziałów nie pozwolił na jej dokładne ustalenie.

Podział Związku na Oddziały i Koła oraz szczegółową statystykę ruchu i stanu liczebnego członków ilustrują poniższe tabele:

WYKAZ ODDZIAŁÓW.

Nazwa Oddziału	Ilość Kół miejscowych	Siedziba Oddziału	Przewodniczący
1. Cieszyński	7	Cieszyn-Zamek 3	inż. Staszkiewicz
2. Częstochowski	9	p. Kłobuck, n-ctwo Grodzisko	A. Paul
3. Dolina Prutu i Bystrzycy	niema	p i n-ctwo Worochta	inż. F. Hirsch
4. Krzemieniecki	„	p. Krzemieniec	Adamowicz
5. Kujawsko-Mazowiecki	6	p. Łąck k. Gostynina	M. Nagabczyński
6. Lwowski	niema	Lwów, Łyczakowska 27	G. Chmielewski
7. Łódzki	„	p. Pabjanice Pawlikowice	B. Stolarski
8. Nowosądecki	„	Rytro	K. Kowalczyk
9. Polesko-Białowieski	„	Białowieża, Dyr. L. P.	L. Biehler
10. Pomorski	50	Bydgoszcz, Dyr. L. P.	Borczyński
11. Poznański	18	Poznań, Dyr. L.P. Gmach Wojewódzki, pokój 560	W. Przybylski
12. Radomski	22	Radom, Lubelska 53	W. Klimaszewski
13. Siedlecki	26	Siedlce, Florjańska 10	J. Karpiński
14 Sieradzki	4	p. i n-ctwo Brąszewice	A. Brodzikowski
15 Suwalski	14	Augustów skrz. p 22	Wł. Mołodyński
16. Stryjski	niema	Bolechów	Fr. Medwecki
17. Tarnopolski	1	Tarnopol. Brodzikow. 6.	inż. Gałecki
18. Warszawski	6	Warszawa, Nowy Świat 36	ins. Zakrzewski
19. Wileński	23	Wilno, Wielka 66	M. Hoppen
20. Wołyński	niema	Łuck, Dyr. L. P.	A Korwin-Kijuc
21 Złoczowski	„	Złoczów, Podwójcie 12	S. Podolecki

Do przeprowadzenia zmian w statucie Związku i przygotowania go na Walny Zjazd Delegatów powołana została specjalna Komisja w składzie kol. Błonarowicza, Nagabczyńskiego i Klimkiewicza, która prace swoje przed upływem kadencji zakończyła.

DZIAŁALNOŚĆ ODDZIAŁÓW.

W działalności Oddziałów Związku w r. 1928 stwierdzić można naogół zasadniczy zwrot na lepsze, który pozwala przypuszczać, iż w najbliższym już roku do czynnej, zorganizowanej i na sprawnej dyscyplinie opartej pracy będą wciągnięte wszystkie Oddziały bez wyjątku. Wyniki pracy za okres sprawozdawczy świadczą, iż zorganizowane w Oddziałach społeczeństwo leśne wydostaje się ze stanu apatji i letargu, w którem przed niedawnem jeszcze się znajdowało bez widoków na jakiekolwiek możliwości rozwojowe. Obecnie w całym szeregu wypadków Oddziały wykazują inicjatywę, powiększają szeregi organizacji, prowadzą pracę organizacyjną, utrzymują żywą łączność

dalszy ciąg na str. 14-ej.

WYKAZ KÓŁ ZWIĄZKU.

Nazwa Oddziału	Nazwa Koła	Siedziba Koła	Ilość członków
Cieszyński	„Cieszyn"	p. Cieszyn, Zamek 3	22
	„Chybie"	p. Chybie Śl. Cieszyński	16
	„Izdebna"	p. Istebne „ „	15
	„Wisła"	p. Wisła „ „	35
	„Ustroń"	p. Ustroń „ „	18
	„Haźlach"	p. Haźlach „ „	18
	„Brema"	p. Brema „ „	18
Częstochowski	„Zegrze"	p Kłobuck N ctwo Grodzisko	23
	„Panki"	p. Krzepice N-ctwo Panki	10
	„Rudniki"	p. Rudniki Wielun. N-ctwo Rudniki	24
	„Ostrowy"	p. Brzeżnice N-ctwo Łobocko	19
	„Siewierz"	p. Koziegłowy N-ctwo Siewierz	25
	„Złoty Potok"	p. Złoty Potok N-ctwo Wiercie	13
	„Sulejów"	p. Sulejów N-ctwo Lubień	23
	„Gidle"	p. Gidle N-ctwo Gidle	17
	„Herby"	p i N-ctwo Herby	24
Stryjski	—	p. Bolechów	50
Dolina Prutu i Bystrzycy	—	p. Worochta	123
Kujawsko Mazow.	„Łąck"	p. Łąck N-ctwo Gostynin	54
	„Włocławek"	p i N-ctwo Włocławek	29
	„Kowal"	p. Włocławek N-ctwo Kowal	22
	„Koło"	p. N-ctwo Izbica Kujaw.	25
	„Uniejów"	p, i N-ctwo Umiejów	38
	„Lipno"	p. Skępe N-ctwo Lipno	16
Lwowski	—	p. Lwów	350
Łódzki	—	p. Pabjanice	31
Nowo Sądecki	—	p. Rytno	30
Pol. Białowieski	—	p. Białowieża	160
Pomorski	N-ctwo „Bartodzieje"	p. Bydgoszcz ul. Garbary 8	12
	„ „Bydgoszcz"	p. Bydgoszcz ul 3 Maja 10	15
	„ „Jachcice"	p. Bydgoszcz ul. Poniatowskiego 11	15
	„ „Chocim. Młyn"	p. Konarzyny	18
	„ „Czersk"	p. Czersk	3
	„ „Cierpiszewo"	p. Cierpice	8

Nazwa oddziału	Nazwa Koła	Siedziba Koła	Ilość członków
Pomorski	N-ctwo „Dąbrowa"	p. Jeżewo	10
	„ „Gi-łdoń"	p. Męcikał	1
	„ „Gniewkowo"	p. Gniewkowo	12
	„ „Gołąbek"	p. Cekcyn	1
	„ „Grabówno"	p. Miasteczko	12
	„ „Klosnowo"	p. Chojnice	10
	„ „Laska"	p. Chełmy Małe	10
	„ „Leszyce"	p. Nowawieś Wielka	11
	„ „Lipowa"	p. Szlachta	11
	„ „Nakło"	p. Nakło	14
	„ „Osie"	p. Osie	12
	„ „Osiek"	p. Rojewice	12
	„ „Przymyszewo"	p. Lipieniec	10
	„ „Przewodnik"	p. Przewodnik	8
	„ „Różanna"	p. Sucha	8
	„ „Sarniagóra"	p. Łążek	6
	„ „Solec"	p. Solec Kujaw.	8
	„ „Strqnno"	p. Koronowo	10
	„ „Świt"	p. Tuchola	7
	„ „Szarłata"	p. Łążek	7
	„ „Trzebciny"	„ „	7
	„ „Warlubie"	p. Warlubie	9
	„ „Wierzchlas"	p. Iwiec	15
	„ „Woziwoda"	p. Woziwoda	6
	„ „-ołędowo"	p. Maksymiljanowo	10
	„ „Łąkosz"	p. Łąkosz	5
	„ „Zbiczno"	p. Zbierno	9
	„ „Lipusz"	p. Lipusz	9
	„ „Wawrzynowo"	p. Kościerzyna	12
	„ „Kościerzyna"	„ „	12
	„ „Kotkowo"	p. Rybno Pom.	10
	„ „Chylonja"	p. Chylonja	11
	„ „Góra"	p. Zamostrze	10
	„ „Błędowo"	p. Kasparus	8
	„ „Dr-wniaczki"	p. Zelgoszcz	8
	„ „Debowa"	p. Smętowo	9
	„ „Osieczno"	p. Osieczno	11
	„ „Lubichowo"	p. Lubichowo	8
	„ „Pelplin"	p. Pleplin	12
	„ „Leśna Huta"	p. Czarnawoda	8
	„ „Wirty"	p. Borzechowo	7
	„ „Jamy"	p. Mokre N-ctwo Gruoz.	10
	„ „Popioły"	p. Otłoc‹yn	6
	„ „Mirachowo"	p. Mirachowo	2
Poznański	Koło „Poznańskie"	p. Poznań, ul. Mleniewicza Izba Rolna	21
	„ „Sieraków"	p. Sieraków m. Bucharzewo	41
	„ „Leszno"	p. i N-ctwo Leszno	34
	„ „Puszczykowo"	p. Wrzesiny, m. Babki	45
	„ Wronki"	p. Drawsko	41
	„ „Ostrów"	p. Ostrzeszów	40
	„ „Kępno"	p. Kępno, m. Łaski	23
	„ „Czarków Chodzież"	p. Chodzież, m. Godanin	26
	„ „Srem"	p. Dolsk, m. Ostrowiczuo	10
	„ „Mur. Goślnia"	p. Głęboczek m. Zielonka	22

Nazwa oddziału	Nazwa Koła	Siedziba Koła	Ilość członków
Poznański	Koło „Nowy Tomyśl“	p. Bolewice	16
	„ „Jarocin“	p. Jarocin, m. Tarce	21
	„ „Września”	p. Orzechowo, m, Czeszewo	45
	„ „Kazimierz”	p. Bytyn, m. Butyn	8
	„ „Oborniki”	p. i N-ctwo Oborniki	8
	„ „Mogilno”	p. Szczepanowo	30
	„ „Wolsztyn“	p. Mochy	17
	„ „Krotoszyn“	p. Krotoszyn m. Łówkowiec	23
Radomski	„ „Radomskie“	p. Radom	32
	„ „Biłgoraj“	p. i N-ctwo Biłgoraj	34
	„ „Chełmskie“	p. Pawłów N-ctwo Lublina	38
	„ „Daleszyckie”	p. Kielce N-ctwo Niestachów	33
	Koło „Garbatka“	p. i N-ctwo Garbatka	30
	„ „Dzierzkowice”	p. Annopol Lub.	22
	„ „Jedlnia”	p. Radom N-ctwo Jedlnia	30
	„ „Jędrzejowskie“	p. i N-ctwo Jędrzejów	19
	„ „Kozienice”	p. i N-ctwo Kozienice	24
	„ „Lubelskie”	p. Swidnik N-ctwo Lublin	29
	„ „Łagów“	p. i N-ctwo Łagów	21
	„ „Małomierzyce“	p. Iłża N-ctwo Mełomierzyce	30
	„ „Miechów“	p. i N-ctwo Miechów	30
	„ „Przedbóż“	p. i N-ctwo Przedbórz	30
	„ „Sandomierskie“	p. Osiek Sandom. N-ctwo Sandomierz	20
	„ „Snochowickie“	p. Małgoszcz N-ctwo Snochowice	26
	„ „Suchedniowskie“	p. Suchedniów N-ctwo Suchedniów	35
	„ „Zagnańskie“	p. Kielce N-ctwo S-ta Katarzyna	27
	„ „Wierzbnik“	p. Wierzbnik	25
	„ „Miejscowe“	p. Warka N-ctwo Radom	25
	„ „Głuchowskie“	p Szydłów Kiel.	13
	„ „Szydłowiec“	p. i N-ctwo Szydłowiec	30
Siedlecki	„ „Waliły“	p. Gródek Białostocki N-ctwo Waliły	19
	„ „Sokółka“	p. i N-ctwo Sokółka	17
	„ „Kumiałka“	p. Sokółóa N-ctwo Kumiełka	23
	„ „Czarna Wieś“	p. Czarna Wieś	2
	„ „Supraśl”	p. i N-ctwo Supraśl	25
	„ „Puszcza Knyszyńska“	p. Wasilków N-ctwo Białystok	26
	„ „Grajewo“	p. i n-ctwo Grajewo	22
	„ „Kolno“	p. i n-ctwo Kolno	24
	„ „Lipniki“	p. Myszyniec N-ctwo Lipniki	10
	„ „Myszyniec“	p. i n-ctwo Myszyniec	9

Nazwa oddziału	Nazwa Koła	Siedziba Koła	Ilość członków
Siedlecki	Koło „Ostrołęka“	p. i n-ctwo Ostrołęka	12
	„ „Nowogród“	p. i n-ctwo Nowogród	25
	„ „Łomża“	p. i n-ctwo Łomża	8
	„ „Ostrów Łom.“	p. i n-ctwo Ostrów	7
	„ „Wiśniewo“	p. Długosiodło N-ctwo Wiśniewo	7
	„ „Jegiel“	p. Brańszczyk N-ctwo Jęgiel	30
	„ „Łuków“	p. i n-ctwo Łuków	28
	„ „Parczew“	„ „ Parczew	26
	„ „Chotyłów“	„ „ Chotyłow	10
	„ „Sobibór“	„ „ Sobibór	5
	„ „Kijowiec“	p. Biała Podlaska N-ctwo Kijowiec	5
	„ „Bielsk“	p. i n-ctwo Bielsk-Podl.	6
	„ „Nurzec“	„ „ Nurzec	10
	„ „Mielniki“	„ „ Mielniki	20
	„ „Sienlce“	p. Siedlce	26
	„ „Knyszyn“	p. Jasionówki N-ctwo Knyszyn	12
Sieradzki	„ „Brąszewice“	p. Brąszewice przez Złoczew Kal.	27
	„ „Sokolniki“	koło Wielunia N-ctwo Sokolniki	33
	„ „Szadek Sieradz“	p. Sieradz ¡	20
	„ „Brzeziny“	p. Bręszew ce przez Złoczew Kal.	13
Suwalski	„ „Augustów“	p. i n ctwo Augustów	31
	„ „Krasne“	p. Lipsk n/B. N-ctwo Krasne	22
	„ „Serwy“	p. Augustów N-ctwo Serwy	24
	„ „Pomorskie“	p. Sejny, N-ctwo Pomorskie	22
	„ „Podmiejskie“	p Suwałki N-ctwo Podmiejskie	25
	„ „Krasnopolskie“	p. Giby N-ctwo Krasnopol	25
	„ „Szczerba“	p. Augustów, N-ctwo Szczebra	25
	„ „Suwalskie“	p. i n-ctwo Suwałki	28
	„ „Puńskie“	p. Szypliszki, N-ctwo Puńsk	16
	„ „Rajgród“	p. i n-ctwo Rajgród	22
	„ „Hańczańskie“	p. Sopoćkinie N-ctwo Hańcza	24
	„ „Sztabin“	p. Sztabin	5
	„ „Kurjanki Wielkie“	p. Sopoćkinie	18
	„ „Kurjanki“	p. Sopoćkinie N-ctwo Kurjańskie	17
Tarnopolski	„ „Czortków“	p. Czortków	67
Warszawski	„ „Skierniewickie“	p. Puszcza Marjańska l-ctwo Puszcza	16

Nazwa oddziału	Nazwa Koła	Siedziba Koła	Ilość członków
	„ „Kampinoskie"	p Czerwińsk n/Wisłą N-ctwo Bromnów	20
	„ „Garwolińskie"	p. Łaskarzew w Istebnie	30
	„ „Grójec"	p. Grójec, Mała Wieś	15
	„ Depart. L-ctwa	Warszawa, Senatorska 15	27
	„ Dyr. Las. Państw.	„ Senatorska 29	45
Wileński	„ „Brasławskie"	p. Brasław	41
	„ „Druskienickie"	p. Porzecze	34
	„ „Dziśnieńskie"	p. Głębokie	5
	„ „Hoduciskie"	p. Dangieliszki	36
	„ Koniawskie"	p. Ejszyszki	20
	„ „Lidzkie"	p. Lida	14
	„ „Ławaryskie"	p. N. Wilejka	31
	„ „Międzyrzeckie"	p. Ruoniki	26
	„ „Mostowskie"	p. Mosty	27
	„ „Niemenczyńskie"	p. Niemenczyn	20
	„ „Orańskie"	p Orany	17
	„ „Oszmiańskie"	p. Oszmiana	6
	„ „Podbrodzkie"	p. Podbrodzie	8
	„ „Różankowskie"	p. Szczuczyn Lid.	30
	„ „Rudnickie"	p. Rudniki	23
	„ „Smorgońskie"	p. Smorgonie	46
	„ „Stołpeckie"	p. Derewno	—
	„ „Święciańskie"	p, N. Święciany	29
	„ „Trabskie"	p. Juraćiszki	40
	„ „Trockie"	p. Lanowarów	33
	„ „Urzańskie"	p. Krasne n/Uszą	32
	„ „Wiszniewskie"	p. Wiszniew	32
	„ „Wileńskie"	p. Wilno	33
Wołyński	—	p. Łuck	120
Złoczowski	—	p. Złoczów	235
Krzemieniecki	—	p. Krzemieniec	120

z centralą, zaspokajają potrzeby członków i przyczyniają się do pogłębienia autorytetu Związku oraz wzrostu stopnia zaufania doń ze strony leśników.

Niewątpliwie, iż w dużej mierze przyczyn tego dodatniego zwrotu szukać należy w kontakcie, który powstał pomiędzy Centralą a Oddziałami, dzięki po raz pierwszy w roku ubiegłym zapoczątkowanym Konferencjom Przewodniczących. One to sprawiły, że powstało współdziałanie organów Związku, żywsze zrozumienie czołowych zadań i potrzeb organizacji, pęd do ich urzeczywistnienia i ruszenia z martwego punktu tych przynajmniej spraw, które leżały w granicach możliwości Oddziałów. Istnieją jeszcze wprawdzie nieliczne Oddziały, które wydatną intensywnością pracy wykazać się nie mogą, lecz jest to tylko kwestja czasu,

STATYSTYKA CZŁONKÓW ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

ODDZIAŁ	Stan członków w dn. 31 grudnia 1928 r.	Leśników pracujących w państw. administracji i ochronie leśn.					Leśników prac. w szkolnictwie			Leśników w służ. pryw.		Leśników wolnopraktykujących	Leśników prac. w przemyśle i handlu drzew.	Właścicieli lasów	Innych	Z tego kobiet
		Urzędnicy wyższej służby t. leśnej i ochrony las.	Leśniczow. i podleśnicz,	Gajowi	Personel kancel.	Inni	Profesorów	Asystentów	Innych	Na stanowisku kierowniczym	Na stanow. wykonaw.					
Cieszyn	125	15	21	68	18	3										1
Częstochowa	176	12	30	96	11	12			5	2	4		4			3
Stryjski	75		75													
Dolina Prutu	133	6	31		7	2				2	77		6		2	
Krzemieniecki																
Kujaw. Mazow	178	8	113							7	50					3
Lwowski	275	41	46	29	13	3	1	2		65	60	4	5	1	5	
Łódzki	31	2	9	15						2	3					
Nowo-Sądecki	77	4	7	12	2					7	39	2	4			
Poles. Białow.	278	30	68	130	48					2						6
Pomorski	545	86	68	391												2
Poznański	516	51	191	55	23		1	1		18	176					
Radomski	703	173		530												
Sieradzki	95	6	13	50	4	2				1	19					
Siedlecki	525	219		301						2			3			1
Stryjski	51		16	32	3											
Suwalski	298	22	39	199	20	6				2	9		1			3
Tarnopolski	116	3								12	98	2		1		
Warszawski	199	51	35	34	13	30	3	2		4	12	5		2	8	10
Wileński	777	81	93	553	50											
Wołyński	108	44	49		8	1				2	4					
Złoczowski	238	2	3							20	207	6				
Razem	5519	856	907	2495	220	59	5	5	5	148	758	19	23	4	15	29

gdyż usprawnienie tak rozległego aparatu Związku nie mogło być w całej rozciągłości przeprowadzone w ciągu zaledwie kilku miesięcy.

Do stron ujemnych działalności Oddziałów należy wszakże zaliczyć niezupełne wywiązywanie się ze swych zobowiązań na rzecz budżetu Zarządu Głównego, co może w wielu wypadkach spowodowane było trudnościami lokalnemi, uniemożliwiało jednak normalny rozwój pracy programowej i z tego względu nie znajduje usprawiedliwienia.

Działalność poszczególnych Oddziałów rozwijała się jak i w roku ubiegłym w kierunku pracy organizacyjnej, samopomocowej, kulturalno-oświatowej, wydawniczej, pośrednictwa pracy i obrony interesów, i na podstawie nadesłanych sprawozdań przedstawia się pokrótce, jak następuje:

Oddział Cieszyński: prowadził kasę samopomocy, liczącą 90 czł., przy 3.664 zł. kapitału obrotowego i 320 zł. zysku za rok sprawozdawczy. Zorganizował 1 wycieczkę i 2 zabawy, zapoczątkował bibljotekę, zakupując 49 książek o treści naukowo-zawodowej, uruchomił pośrednictwo pracy. Interwenjował u władz lokalnych w sprawie upaństwowienia pracowników i emer. b. Kom. Ciesz., w sprawie pozyskania szczebli uposaż., ekwiwalentu za brakujący dep. rolny, bezpłatnego umundurowania dla straży leśnej, uzyskując pokrycie w 75%, pasania inwentarza i wypłaty za odstrzał drapieżników.

Oddział Częstochowski. Prowadzi Kasę Pożyczkowo-oszczędn. przy kołach Zagórze, Ostrów, Pajęczno, liczący 54 czł., przy kapitale obr. 8000 zł. Kasa udzieliła pożyczek na sumę 7000 zł. oraz 200 zł. tyt. zapomóg bezzwrotnych. Ponadto istnieje Kasa koleżeńska na terenie Koła Siewierz o 200 czł. Oddział zorganizował i odczyt, wydał dwie odezwy propagandowe, odbył 9 posiedzeń Zarządu.

Oddział Doliny Prutu i Bystrzycy. Interwenjował w sprawie mianowania na stałe, w sprawie sprzedaży w obce ręce majątku Sołotwina i ogólnego bytu urzędników, zorganizował referat prasowo-propagandowy, urządził 2 zabawy taneczne i 1 ogrodową.

Oddział Polesko-Białowieski. Udzielił członkom Oddz. z kapit. obrotowego około 50 pożyczek zwrotnych w wysok. 2 miesięcz. uposaż. przy oprocentowaniu 1% i spłacanych w 4 — 8 ratach — na łączną sumę około 16.000 zł. Z dobrowolnych ofiar członków i dochodu z balu leśników utworzył fundusz zapomogowy, udzielając zapomóg bezzwrotnych wdowom i sierotom po zmarłych i zamordowanych leśnikach. Urządził specjalny kiosk z wydawnictwami Związku na wystawie Poleskiej, przyczyniając się do ich rozpowszechnienia. Interwenjował skutecznie w Dyrekcji lasów w sprawach służbowych swych członków. Rozwijał intensywną działalność organizacyjną, pozyskując 81 nowych członków.

Oddział Pomorski. Uruchomił fundusz pośmiertny przez opodatkowanie się w wysok. 1 zł. od członka na każdy wypadek śmierci. Interwenjował u władz, udzielał porad prawnych, pośredniczył w uzyskaniu posady.

Oddział Poznański stworzył fundusz zapomogowy dla wdów i sierot po zabitych przez kłusowników członkach z kapitałem 3746 zł. i fundusz pośmiertny, z którego wypłacono w 4 wypadkach 1777 zł. Zaprojektował utworzenie w najbliższym czasie Kasy pożyczkowo-oszczędnościowej. Zorganizował wycieczkę do Muzeum Przyrodniczego i 1 odczyt, prowadził skutecznie pośrednictwo pracy, interwenjował u władz.

Oddział Radomski. Rozwijał akcję organizacyjną, zyskując 157 nowych członków. Znacznie powiększył istniejące przy oddziale bibljoteki fundamentalną i podręczników szkolnych, wypożyczając te ostatnie dzieciom swoich członków. Skutecznie współdziałał w akcji rozpowszechniania czasopism i wydawnictw Związku. Interwenjował w sprawie redukcji gajowych.

Oddział Siedlecki. Uruchomił z dniem 1.I. 1928 r. Kasę Poż.-oszcz. z kap. 9.148 zł., wypłacając w ciągu roku 89 pożyczek na sumę 17.020 zł., ponadto 1 zapomogę zwrotną, 1 pośmiertną i 2 zapomogi bezzwrotne.

Oddział posiada bibljotekę stałą i wędrowną, obejmującą działy: naukowy, beletrystyczny i czasopism i zawierającą 1165 tomów oraz 10 stale prenumerowanych pism dla użytku członków oddziału. Sekcja naukowa prenumeruje czasopisma fachowe zagraniczne i organizuje odczyty z dziedziny leśnictwa. Obrona interesów i pośrendictwo pracy podejmowane były w miarę potrzeby i sprowadziły się w r. sprawozdawczym do sporadycznych wypadków. Z tytułu dzierżawy od D. L. P. gruntów ornych, Oddział powiększył dochód roczny o 300 zł. W ciągu roku Oddział pozyskał 120 nowych członków.

Oddział Suwalski. Istniejący przy Oddziale fundusz zapomogowy na obronę prawną interesów członków Oddziału został powiększony do 2481 zł.. Utworzony w roku sprawozdawczym fundusz pożyczkowo-zapomogowy wynosi 2798 zł. Do funduszu tego należy 259 członków, z których 42 korzystało z pożyczek w łącznej sumie 7400. Ponadto udzielono 460 zł. tytułem zapomóg bezzwrotnych i pośmiertnych oraz wyjednano na ten cel z Zarządu Gł. — 400 zł. Przy oddziale funkcjonuje bibljoteka i czytelnia, licząca 58 tomów literatury fachowej i 8 prenumerowanych czasopism. Oddział przejawiał znaczną inicjatywę w kierunku poprawy bytu członków, zwłaszcza gajowych i funkcjonarjuszów III kat. stanowisk i pozyskał 40 nowych członków.

Oddział Stryjski (dawniej Dolina) szczegółów z działalności w sprawozdaniu nie uwzględnił.

Oddział Tarnopolski poza udzieleniem 1 zapomogi bezzwrotnej, pośredniczeniem w uzyskaniu pracy, interwenjował dwukrotnie u władz państwowych oraz 6-cio krotnie u władz samorządowych w sprawach obrony intersów członków z wynikiem dodatnim. Pozatem interwenjował u pracodawców prywatnych z wynikami zmiennemi.

Oddział Warszawski działalność swoją ograniczył do pozyskania nowych członków, zorganizowania 3 odczytów, ożywienia ruchu organizacyjnego i akcji propagandowej.

Oddział Wileński. Posiada Kasę pożyczkową z kapitałem obrotowym 70.000 zł. przy 280 członkach, przyczem w r. ubiegłym poza udzieleniem pożyczek, kasa zapewniła udziałowcom 5,38 zł. dywidendy na każdy udział. Od 15.VI. 1928 r. przy Oddziale istnieje fundusz Kasy pogrzebowej, z którego po koniec roku sprawozdawczego wypłacono 10.000 zł. w 5 wypadkach śmierci gajowych i 2000 rodzinie zmarłego leśniczego. Prócz tego Oddział udzielał długoterminowych pożyczek zwrotnych w łącznej sumie 3.725 zł. oraz wypłacił 1898 zł. tytułem zapomóg bezzwrotnych, które w większości wypadków przypadły gajowym. Oddział nieznacznie powiększył istniejącą od kilku lat bibljotekę oraz wydał drukiem IV rocznik Kalendarza Leśn. Inf. na r. 1929 w nakładzie 5000 egz. W roku sprawozdawczym Oddziałowi przybyło 174 nowych członków.

Oddział Wołyński poza wykazaniem nieznacznego zwiększenia stanu liczebnego członków — szczegółów działalności w sprawozdaniu nie uwzględnił.

Oddział Złoczowski wykazał się intensywną działalnością organizacyjną, przysparzając 40 członków i przygotowując powstanie nowych Kół. Pozatem rozwijał akcję propagandową i przyczynił się w znacznej mierze do rozpowszechnienia wydawnictw oraz interwenjował skutecznie w obronie interesów członków.

Oddziały Łódzki i Krzemieniecki, będące w stanie organizacji, wyników pracy do sprawozdania przedstawić nie mogły.

Oddziały Lwowski, Sieradzki i *Kujawsko - Mazowiecki* danych z działalności przed oddaniem sprawozdania do druku nie nadesłały.

DZIAŁALNOŚĆ ZAWODOWA.

SPRAWY FUNKCJONARJUSZÓW WYŻSZYCH ADM. LASÓW PAŃSTWOWYCH.

Stosownie do swego programu działalności i do dyrektyw Zjazdu Delegatów, sprawy te były przedmiotem bacznej uwagi i akcji ze strony Zarządu Głównego z następującemi rezultatami:

W roku sprawozdawczym uregulowany został definitywnie kompleks spraw, związany z służbą przygotowawczą i egzaminami dla funkcjonarjuszów adm. lasów państwowych wszystkich trzech kategoryj. Egzaminy potraktowane zostały w odnośnych rozporządzeniach jako dowody uzupełnienia wiedzy w kierunku praktycznym i przedewszystkiem z zakresu rozporządzeń administracyjnych. Uregulowanie tej sprawy umożliwia zastosowanie wobec całego szeregu pracowników leśnych tak zadawnionej i zaniedbanej sprawy mianowań.

Po ogłoszeniu tabeli stanowisk sprawa ta (mianowania) ruszyła również w ubiegłym roku z martwego punktu, aczkolwiek również w granicach jeszcze dosyć szczupłych. W każdym razie ze strony naczelnych władz niema już żadnych przeszkód w uwzględnieniu tego stale przez Zjazdy Delegatów i wszystkie Zarządy Z. Z. L. przedstawianego postulatu.

Sprawa rozporządzenia o dodatkach w naturze wstąpiła już w jubileuszowy 5 rok swego istnienia jako kwestji dotychczas nierozwiązanej. W miesiącach letnich sprawa ta była przedmiotem kilku konferencyj przedstawicieli Z. Z. L. z czynnikami rządowemi, na których sprawa posunięta została nieco naprzód. Po dokonanej reorganizacji w Departamencie Leśnictwa przeszła ona znów w inne kompetencje; jeżeli jednak chodzi o uproszczenie formalności, to przeniesienie oznacza znaczny postęp; aczkolwiek trudno jest jeszcze w chwili obecnej przewidzieć, kiedy ostatecznie rozporządzenie to ujrzy światło dzienne, jednakże otrzymaliśmy z Departamentu Leśnictwa zapewnienie, że stanie się to przed okresem urlopowym, t. zw. w czasie najbliższym. Również na terenie sejmowym podejmowane były przez Z. Z. L. starania w kierunku wywarcia na Rząd nacisku w sprawie deputatów. Niestety, tu realnego skutku one nie odniosły.

Oprócz spraw określenia i ujednostajnienia norm wynagrodzenia w naturze, omawiane rozporządzenie ma usunąć jedną z najdotkliwszych anomalij w dziedzinie uposażenia leśników państwowych, mianowicie zapłatę za deputaty, ściąganą z administracji lasów państwowych w zachodnich Dyrekcjach L. P.

Poruszana ustawicznie sprawa opłakanego stanu mieszkaniowego w administracji lasów państwowych, doznała w roku bieżącym katego-

rycznego zwrotu na lepsze. Plan budowlany lasów państwowych przewiduje szeroką rozbudowę osiedli dla personelu lasów państwowych oraz uruchamia na ten cel znaczne środki.

W roku bieżącym zapoczątkowana została akcja pomocy państwowej w dziedzinie umundurowania pracowników leśnych, na razie ograniczająca się do gajowych. Niestety, mimo przyznania na ten cel odpowiednich kredytów, pomoc ta nie jest uruchomiana, gdyż przepisy, dotyczące tej sprawy, nie są jeszcze opublikowane.

Sprawa zaopatrzenia emerytalnego pracowników kontraktowych lub niemianowanych uregulowana została przez rozporządzenie Prezydenta o ubezpieczeniu pracowników umysłowych. W związku z obowiązkiem ubezpieczania takich pracowników przez administrację lasów państwowych i sprawa mianowań weszła na zdecydowanie lepsze tory, gdyż w ten sposób Skarb Państwa unika poważnych wydatków na ubezpieczenia.

Kwestja cofnięcia krzywdzącego rozporządzenia o zaszeregowaniu leśniczych najwyżej do IX st. służbowego napotyka nadal na stanowczy opór sfer rządowych. Starania w tym kierunku przeniesione przeto zostały przez Z. Z. L. na teren sejmowy, na razie również bez rezultatu, gdyż zgłoszone w tej sprawie dwukrotnie wnioski przez pos. Nowickiego nie uzyskały większości.

SPRAWY GAJOWYCH.

Kwestje te wysuwały się na czoło wszystkich zagadnień, któremi zajmował się Związek z uwagi na grożącą redukcję gajowych w związku z zamierzoną reformą ustroju adm. lasów państwowych. Zaniepokojenia, jakie sprawa ta wywołała, znalazły wyraz na Zjeździe gajowych, który się odbył w dniu 15.I. r. b. Aczkolwiek zwołanie tego Zjazdu oraz uchwalone rezolucje przyjęte zostały przez sfery rządowe z wyraźną niechęcią i były przyczyną ostrego konfliktu między Związkiem a kierownictwem lasów państwowych, to niemniej jednak uświadomiły one odpowiedzialne czynniki, jak poważną, niebezpieczną i delikatną jest ta sprawa, oraz przyczyniły się do wyjaśnienia sytuacji i zamiarów Rządu w kierunku mniej dla interesów gajowych niebezpiecznym. Z publicznych oświadczeń osób, kierujących obecnie lasami państwowemi jest bowiem wiadomo, że „redukcja gajowych ma być dokonywana stopniowo, drogą naturalną, aby nie deprymować pracowników i nie wpływać niekorzystnie na bieg spraw gospodarczych", oraz, że całkowite przejście do systemu nadleśniczych i leśniczych ma iść w parze z „podnoszeniem się kultury ludności i bezpieczeństwa własności publicznej".

Trudno jest przypuścić, aby faktyczne realizowanie programu Ministerstwa Rolnictwa w zakresie reorganizacji ustroju lasów państwowych mogło w praktyce pójść wbrew tym oświadczeniom.

Sprawa poprawy bytu gajowych przez skasowanie trzech najniższych stopni uposażenia, zwiększenie dodatku ekonomicznego i t. p., spotyka nadal na opór ze strony Rządu, mimo pewnych obietnic, składanych z okazji debat nad budżetem na rok 1928/9. Jak dotychczas, przyrzeczenia Ministra Raczyńskiego z dn. 21.VIII. 1926, nie zostały dotrzymane. Sprawa ta poruszona została również 2-krotnie na terenie sejmowym w wnioskach posła Nowickiego, jednak również bez rezultatu, aczkolwiek wszystkie stronnictwa sejmowe w rozmowach przygotowawczych wykazywały zrozumienie sprawy i dawały obietnicę przychylnego jej traktowania. Podobny los spotkał też i akcję Związku Straży Leśnej, zmierzającą do odpowiedniego znowelizowania drogą ustawy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o organizacji administracji lasów państwowych.

W sprawie ubezpieczenia gajowych Z. Z. L. uzyskał uznanie ich przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń za pracowników umysłowych, podlegających ubezpieczeniu. Niestety, stanowisko Ministerstwa Rolnictwa nie chce się pogodzić z tą decyzją, co zmusza Z. Z. L. do dalszej akcji o prawa gajowych do zabezpieczenia starości. W każdym razie i tu sprawa ta przyczyniła się do ruszenia z martwego punktu sprawy mianowania gajowych, dotychczas uważanej za beznadziejną.

W sprawach gajowych akcja Z. Z. L. uzgodniona została z Związkiem Straży Leśnej, z którym wyrównane zostały wszelkie nieporozumienia, datujące się z czasów kadencji poprzedniego Zarządu Głównego. Kontakt z Związkiem Straży Leśnej zacieśnił się tak dalece, że ze strony osób, kierujących tą organizacją wznowiona została koncepcja połączenia się obu Związków, która dotychczas wydawała się zupełnie nieaktualną.

SPRAWY PERSONELU OCHRONY LASÓW.

Akcja Z. Z. L. w tych sprawach doprowadziła do sukcesu, jakim było zwiększenie etatów w państwowej służbie ochrony lasów o 16 w budżetach na rok 1928/ i 29/30. Postulat przyznania personelowi ochrony lasów dodatków funkcyjnych jako ekwiwalentów deputatów w naturze zyskał zrozumienie Rządu i potraktowany został życzliwie. Ostateczna decyzja w tej sprawie jednak nie została jeszcze powziętą.

SPRAWY LEŚNIKÓW PRYWATNYCH.

W roku sprawozdawczym położenie prawne leśników prywatnych doznało znacznej poprawy przez wydanie dawno oczekiwanych rozporządzeń Prezydenta o ubezpieczeniach pracowników umysłowych, o umo-

wie o najem pracy i o sądach pracy. W ten sposób stało się zadość wysuwanym ustawicznie przez leśników prywatnych i przez Z. Z. L. postulatom, dotyczącym unormowania stosunków służbowych i zaopatrzenia emerytalnego leśników prywatnych.

W przewidywaniu tego momentu, jakoteż dla wyzyskania ewentual- która umożliwi dalsze uregulowanie stosunków pracy leśników prywatnych przez określenie minimum ich wynagrodzenia.

W przewidywaniu tego momentu, jakoteż dla wyzyskania ewentualnych możliwości zawarcia umowy zbiorowej w leśnictwie prywatnem bez przymusu ustawowego, Z. Z. L. w dalszym ciągu zbierał materjały o położeniu i uposażeniu prywatnych pracowników leśnych, zapoczątkowane przez Zarząd poprzedni. Aczkolwiek akcja ta znalazła słaby oddźwięk wśród zainteresowanych, Z. Z. L. przystąpił do opracowywania zebranych materjałów i ustalenia minimum egzystencji leśnika prywatnego.

W celu omówienia spraw, związanych z praktycznem stosowaniem nowych rozporządzeń, określenia minimum egzystencji oraz wypowiedzenia się w sprawach ustrojowych i administracyjnych Związku z punktu widzenia interesów leśników prywatnych, zainicjował Zarząd zwołanie specjalnego Zjazdu leśników prywatnych w Warszawie i powierzył przygotowanie go specjalnej komisji. Z powodu opóźnienia się w pracy komisji, Zjazd nie mógł się niestety odbyć w kadencji bieżącej i będzie zwołany po Zjeździe Delegatów.

W roku sprawozdawczym zawarta została po raz pierwszy przez Z. Z. L. umowa zbiorowa z Zrzeszeniem Właścicieli Lasów i Związkiem Ziemian w sprawie warunków płacy gajowych, obowiązująca na terenie b. Kongresówki.

Z zakresu pośrednictwa pracy działalność Z. Z. L. szła przedewszystkiem w kierunku zaspokojenia potrzeb leśników prywatnych. Znaczna większość zgłaszanych posad obejmowała stanowiska w prywatnej służbie leśnej.

Sprawy nowelizacji rozporządzenia o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności państwa w kierunku wprowadzenia przymusu zarządzania lasami przez fachowych leśników nie została w roku bież. wznowiona, gdyż Sejm nie przystąpił do debat nad tem rozporządzeniem. Natomiast opracowywanie przez Rząd ustawy o wykonywaniu zawodu leśnika pozwala mieć nadzieję, że do tej sprawy można będzie przy tej okazji powrócić, stosownie do zakomunikowanego Związkowi w swoim czasie stanowiska Rządu, i że postulaty, dotyczące prawa sporządzania planów gospodarczych zostaną uwzględnione w myśl postulatów Związku.

STOSUNEK DO INNYCH ORGANIZACYJ I SPRAWY OGÓLNO - ZAWODOWE.

Związek za pośrednictwem swego delegata utrzymywał w okresie sprawozdawczym stały kontakt z innemi organizacjami zawodowemi pracowników państwowych i pracowników umysłowych na terenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej Związków pracowników Państwowych oraz Centralnej organizacji Związków Zawodowych pracowników umysłowych.

Biorąc udział w akcji tych organizacyj, zmierzającej do polepszenia bytu zrzeszonych w nich członków, Związek w tej drodze pilnował interesów swoich członków w sprawach uposażeniowych, emerytalnych i pragmatycznych urzędników państw. oraz ustawodawstwa ubezpieczeniowego i ochronnego pracowników prywatnych.

W tym czasie w zakresie uposażenia wyjednano wypłatę zaliczkowej wypłaty zwiększonego dodatku mieszkaniowego (okólnik Min. Skarbu z dn. 22.XII L. D. III 3954/I, aczkolwiek z pominięciem sprawy dopłaty wyrównania różnicy między dodatkiem mieszkaniowym, wypłacanym w 1928 r., a należnym w myśl rozp. R. M. z 1918 r., względnie w myśl art. 2 ustawy 5% zasiłku prac. kontraktowych.

Zrealizowano też postulat dodatkowej weryfikacji. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 368) stanowi podstawę do zaliczenia czasu służby państwowej lub samorządowej w b. państwach zaborczych lub czasu pracy zawodowej funkcjonarjuszom, pozostającym w chwili wejścia w życie Rozporządzenia na służbie państwowej, którym to prawo przysługiwało na podstawie ustaw z 13 lipca 1920 r., a zaliczenie nie zostało dokonane przed 1.X 1923 r., bez winy tych pracowników i jeżeli zgłoszą swoje prawa do 31 grudnia 1928 r. Wysunięte przez Zarząd Główny S. U. P. postulaty, by objąć tą weryfikacją szerszy krąg osób, niż oznaczony w rozporządzeniu, a zwłaszcza prowizorycznych urzędników z 1920 r, którzy zostali następnie mianowani stałymi nie zostały uwzględnione. Rozporządzeniem Rady Ministrów z 26 września 1928 r. zostały powołane przy władzach naczelnych Komisje Weryfikacyjne.

Rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 370) został znowelizowany, między innemi, art. 15 ustawy uposażeniowej z dn. 9 października 1923 r. (przez skreślenie wyrazu „stałym"), dzięki czemu zostało umożliwione przyznawanie zaliczek na płace również prowizorycznym funkcjonarjuszom państwowym. Sprawę tę wyjaśnił ostatnio okólnik Prezydjum Rady Ministrów z dn. 11 maja 1928 r. Nr. 8492 — nadal jednak pozostaje otwarta

kwestja przyznania również prawa do zaliczek pracownikom kontraktowym.

Sprawa nowelizacji ustawy uposażeniowej mimo usilnych zabiegów i delegacji do Władz nie dała również pożądanych rezultatów i spotkała się z oświadczeniem Prezesa Rady Ministrów, że w obecnych warunkach finansowych Państwa, podwyższenie uposażenia ponad obecny stan jest niemożliwe do przeprowadzenia.

Jeżeli chodzi o nowelizację ustawy uposażeniowej, to istniejący swego czasu projekt został przez Rząd zawieszony, natomiast istnieje zamiar likwidacji art. 116 w drodze częściowej nowelizacji powyższej ustawy, ale z równoczesną nowelizacją art. 33, a mianowicie, z uzależnieniem stałości stosunku służbowego od przebycia dłuższego okresu czasu służby państwowej (5 — 10 lat i dwukrotnej dobrej kwalifikacji w ciągu ostatnich lat.

W zakresie spraw emerytalnych wszelkie starania stały się bezowocne i w Rządzie żadnych zamierzeń w tym kierunku nie stwierdzono.

Błędy ustawy emerytalnej występują silniej obecnie wobec wejścia w życie rozp. Prezydenta Rzplitej z dn. 2 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911), które korzystniej rozwiązują niektóre problemy niż ustawa emerytalna, ale które nie wprowadzają łączności między uprawnieniami emerytalnemi, a ubezpieczeniowemi, mimo, że ta łączność jest przewidzianą dla pracowników instytucyj, mających prawo zapewnienia w swoim zakresie praw emerytalnych.

SPRAWY SAMOPOMOCOWE.

Działalność samopomocowa przyjąć może bardzo rozmaity charakter zależnie od tych podstaw, na których zostanie ona oparta, a przedewszystkiem może pójść w kierunku albo działalności o charakterze filantropijnym i wówczas będzie wymagała dość znacznych nakładów pieniężnych, albo też może być oparta na mniej lub więcej trwałych podstawach kooperacji drobnych posiadaczy wkładów pewnych funduszów i wówczas już działalność samopomocowa nabiera cech tranzakcyj finansowych.

Pozatem jednakże, samopomoc może jeszcze bardzo dużo zdziałać w warunkach wykorzystania istniejącej dobrej woli, życzliwości społecznej i koleżeńskiej, a również możnaby tu osiągnąć znaczne wyniki przez rozwijanie samopomocy intelektualnej.

Wychodząc z tych ogólnych przesłanek, referat samopomocy

rozwinął swoją działalność w różnych kierunkach, kładąc jednakże największy nacisk na sprawy najpilniejsze w ich kolejności biologicznej. Przedewszystkiem więc zwrócono uwagę na możność pozyskana pewnych źródeł zarobkowych i z tego to rozwinęła się w pierwszym rzędzie.

Akcja pośrednictwa pracy.

Szczegóły działalności referatu w tym kierunku wraz z ich rozwojem historycznym zostały omówione w artykule „zagadnienie pośrednictwa pracy" Nr. 1 „Życie Leśnika" 1929 r.

Na tej podstawie można stwierdzić, iż w czasie ubiegłej kadencji otrzymano zgłoszonych posad 33, i tyleż skierowano na posady, przyczem wszystkie osoby, zarówno pracodawcy, jak członkowie potrzebujący posad, zostali najmniej kilkakrotnie powiadomieni o możliwości otrzymania pracownika albo posady.

Przez rozwinięcie działalności publikacyjnej referatu w tym kierunku osiągnięto wynik o tyle znaczny, że „Wiadomości Społecznego Biura Pośrednictwa Pracy" są umieszczane w całej prasie fachowej leśno - drzewnej i przytem bezpłatnie. Pozwala to na stwierdzenie, że nasze fachowe społeczeństwo ma bardzo dużo życzliwości społecznej i koleżeńskiej, co też i pozwoliło osiągnąć w tym kierunku niebywałe dotychczas wyniki. Dlatego też temu społeczeństwu należy się prawdziwa wdzięczność, że pozwoliło ono rozwinąć tę akcję właściwie z niczego.

Prócz tego, fakt ten jest o tyle pocieszający, że całe społeczeństwo uznało akcję Związku Zawodowego w tym kierunku za wysoce miarodajną, co jest rzeczą ważną i konieczną, zwłaszcza z tego względu, ze chcąc z akcji pośrednictwa pracy osiągnąć konkretne wyniki należy operować możliwie największemi ilościami zarówno pracowników, jak i posad wakujących.

Obecnie, oprócz Centrali pośrednictwa, czynnej w Warszawie, powstała również filja Społecznego Biura Pośrednictwa Pracy w Poznaniu przy tamtejszym Oddziale Związku.

Ubezpieczenia na dożycie.

W celu zapewnienia dalszych ułatwień życiowych, jak potrzebnego kredytu, zapomóg w razie nagłych wypadków, ułatwień przy wyzyskaniu deputatów i umożliwienie zdobycia dachu własnego odpowiednio pokierowana została działalność dalszej samopomocy.

Ponieważ pozyskanie kredytu i ewentualnie zapomóg już nie da się tak łatwo wykonać jak akcja pośrednictwa pracy, gdyż do tego celu potrzebne są i to nawet dość znaczne pieniądze, przeto akcja ta może

dać najkorzystniejszy wynik w połączeniu z tą tendencją do oszczędzania, która wśród leśników jednakże przecie sama przez się istnieje.

Dlatego też referat przystąpił do rozpoczęcia akcji oszczędnościowej, co bardzo łatwo daje się pogodzić z otrzymaniem pewnych zapomóg na wypadek śmierci. Zdaniem referatu najkorzystniej jest wprowadzić ubezpieczenie na dożywocie czyli tak zwane ubezpieczenie pośmiertne.

W tym celu został przedsięwzięty szereg wywiadów a ich wyniki zostały podane w artykułach: „W sprawie ubezpieczeń pośmiertnych" „Las Polski" cz. II Życie Zawodowe wrzesień — październik 1928 r. oraz „Krok naprzód w sprawie ubezpieczeń w P. K. O." „Las Polski" cz. II Życie Zawodowe, listopad — grudzień 1928 r.

Obecnie sprawa otrzymania przedstawicielstwa od P. K. O. jest w toku i jest przedmiotem specjalnych badań, ponieważ rzecz ta wymaga całego szeregu specjalnych rachunków matematycznych z jednej strony, a z drugiej strony jest uwarunkowana naszemi specjalnemi życzeniami, które przewidują ubezpieczenie dobrowolne, a nie przymusowe.

Kasa pożyczkowa.

Dalej konieczna jest kasa pożyczkowa, która jednakże musi być oparta na mocnych podstawach finansowych, a w każdym bądź razie potrzebne są dla niej znaczne i na dłuższy czas udzielone kredyty. Realizacja tych zamierzeń jest przez referat postawiona na następnem miejscu po ubezpieczeniach, w tym celu aby ewentualny kredyt P. K. O. mógł zostać wykorzystany dla kasy pożyczkowej, z zastrzeżeniem jednakże pewnych przywilejów dla osób ubezpieczonych.

Wykorzystanie deputatów.

Łącznie z akcją kredytową należałoby potraktować umożliwienie racjonalniejszego wyzyskania deputatów. W tym celu na zjeździe delegatów referent zgłosił odpowiedni wniosek, zmierzający do realizacji tych zamierzeń co zostało przychylnie potraktowane i musi stać się przedmiotem specjalnej pieczy w przyszłej kadencji Zarządu Głównego.

Spółdzielnia mieszkaniowa.

Umożliwienie zdobycia własnego dachu nad głową zostało przez referat zapoczątkowane przez rozpisanie specjalnej ankiety na terenie Warszawy, która to ankieta dała wynik naogół bardzo pocieszający. Ogółem zgłosiło się 15 osób po mieszkania z ogólną kwotą zadeklarowaną około 100.000 złotych.

W ten sposób została zapoczątkowana Spółdzielnia mieszkaniowa leśników w Warszawie pod projektowaną nazwą „Leśniczówka" na specjalnem posiedzeniu inauguracyjnem, na którem referent wygłosił referat sprawozdawczy i cała sprawa została przekazana specjalnemu Komitetowi Organizacyjnemu, mającemu tę Spółdzielnię definitywnie założyć w możliwie najbliższym czasie.

Spółdzielnia ta oprócz dostarczania mieszkań swoim członkom na terenie Warszawy będzie miała za zadanie reprezentowania na terenie stołecznym interesów innych Spółdzielni Mieszkaniowych Leśników prowincjonalnych, które będą ją o to prosiły.

Instytut naukowej organizacji pracy.

Cała działalność ludzka wogóle sprowadza się do pracy czy to pracy czysto społecznej czy też pracy zawodowej, wobec czego koniecznem jest tak ułożyć warunki pracy, aby ona przynosiła wynik najkorzystniejszy we wszystkich tej działalności dziedzinach. Powszechnie obecnie wysuwa się na plan pierwszy teorja, a to z tego względu, że daje ona rzeczy najpewniejsze, najgłębiej wypracowane i w czasie najkrótszym, bo teorja w przeciągu paru lat może zdziałać to, na co praktyka potrzebuje lat wielu.

Nasza praca również może być przedmiotem specjalnych badań ze stanowiska organizacyjnego, to jest z takiego stanowiska, które umożliwia najrozmaitsze wiadomości i obserwacje zebrać w jedną całość dla osiągnięcia definitywnych wyników pracy.

Szczegóły w tej sprawie można znaleźć w artykule „Postulaty naukowej organizacji" „Las Polski" cz. II. Życie Zawodowe, lipiec — sierpień 1928 r.

Konkretyzując sprawę referat przedstawił szereg swoich projektów rozwinięcia tworzonego Instytutu Naukowej Organizacji, wszystkie one jednakże wymagają lokalu i funduszów, wobec tego okazuje się sprawą najaktualniejszą założenie samego Instytutu, który skupi wybitne jednostki i rozwinie działalność szczegółową.

Na ostatnio odbytym Zjeździe Przewodniczących Oddziałów jak i na Plenarnem posiedzeniu Zarządu Głównego został przyjęty do wiadomości dekret organizacyjny Instytutu, z powołaniem na Dyrektora tegoż referenta Samopomocy. Projekt dekretu podajemy na innem miejscu.

PORADY PRAWNE.

Biuro porad udzieliło w okresie sprawozdawczym kilkaset porad członkom Związku, odpowiadając indywidualnie na ich zapytania, w sprawach zaś obchodzących ogół lub przynajmniej większą ilość

członków zamieszczało wyjaśnienie wątpliwych kwestji na łamach „Dodatku z Życia Zawodowego" a ostatnio w organie Związku: „Życie Leśnika".

W obronie interesów członków popierało biuro porad na terenie Warszawy w Sądach trzy procesy pracowników przeciw pracodawcom, z tego dwa karne o pobicie i jeden cywilny o odszkodowanie, wysyłając na rozprawę obrońcę. Dwa procesy karne zostały wygrane, cywilny jest jeszcze w toku.

Prócz tego opinjowało biuro wszelkie czynności Zarządu Głównego o charakterze prawnym, jak również nadesłane w tym celu sprawy z Oddziałów.

Między innemi brało biuro udział w opracowaniu projektu statutu, nadając mu ostateczną redakcję, oraz opracowało projekt statutu Kas Pogrzebowych.

Zamierzone wydanie podręcznika do egzaminów dla administracji lasów państwowych nie doszło jeszcze do skutku z przyczyn od biura niezależnych. Do końca stycznia bieżącego roku nie był wiadomy program egzaminów, obecnie zaś przygotowane już do druku części, jak konstytucja i pragmatyka służbowa, nie mogą być wydane ze względu na zamierzoną zmianę tych ustaw, które to zmiany należy w podręczniku uwzględnić.

W chwili, kiedy sprawozdanie piszemy, praca nad działem: „Organizacja i zakres działania władz", jest na ukończeniu i ukaże się jako pierwszy zeszyt prawdopodobnie w kwietniu b. r.

DZIAŁALNOŚĆ PROPAGANDOWA.

SPRAWY PROPAGANDY ZAGRANICZNEJ.

W roku sprawozdawczym kontakt z leśnictwem i organizacjami zawodowemi leśników zagranicznych odbywał się wyłącznie w drodze korespondencji. Zaniechano wysyłania delegatów na Zjazdy pokrewnych organizacyj zagranicznych ze względu na wysokie koszta a niewielkie praktyczne ich rezultaty. Na zjazd leśników czeskosłowackich wysłano depesze powitalne, na zjeździe leśników jugosłowiańskich reprezentowany był Związek przez konsulat generalny R. P.

Ożywiła się natomiast znacznie działalność propagandowa. Z. Z. L. uzyskał na ten cel osobny fundusz, przyznany przez Ministerstwo Rolnictwa w wysokości 2.000 zł., i przejął od Związku Leśników wychowańców S. G. G. W., prowadzony dotąd przez niego referat prasowo-propagandowy. Fundusz ten umożliwił obesłanie instytucyj i wybitnych uczonych zagranicznych wydawnictwami Związku, mogącemi zaintere-

sować zagranicę. Ogółem wysłano 55 egz. książki prof. Mokrzeckiego o sówce chojnówce, 50 egz. „Assocjacyj" prof. Jedlińskiego, 20 egz. monografji leśnictwa polskiego p. Miklaszewskiego i wiele innych.

W okresie sprawozdawczym przygotowano materjał do propagandowych numerów o leśnictwie polskiem czasopism „Sumarski List" w Zagrzebiu i „Lesnicka Prace" w Pradze, jakoteż zapewniono sobie materjały do jugosłowiańskeigo i czeskosłowackiego N-ru „Lasu Polskiego". Wreszcie udzielono subwencji Kołu Leśników Politechniki Lwowskiej na przyjęcie wycieczki profesorów i studentów leśnictwa z Politechniki Bukareszteńskiej w wysokości 300 zł.

W roku sprawozdawczym zmarł wielki przyjaciel Polski i łącznik między leśnictwem Polski i Finlandji, Prof. Dr. Lauri Ilvessalo. Pamięci jego poświęcił „Las Polski" dłuższy nekrolog.

SPRAWY PROPAGANDY OGÓLNEJ.

Na plan pierwszy działalności propagandowej wysunęły się odczyty radjowe, które wygłaszano przez Radjostację Warszawską.

Odczyty te, organizowane w porozumieniu z Zarządem Oddziału Warszawskiego, wygłoszone na następujące tematy:

1. Pożary leśne — Stefan Ruśkiewicz;
2. Owady szkodliwe w leśnictwie polskiem — dr. Strawiński;
3. Zalesianie nieużytków — prof. Kloska;
4. Likwidacja serwitutów leśnych — Stan. Błonarowicz;
5. Korzyści, płynące z organizacji spółek leśnych — Stefan Ruśkiewicz;
6. Cięcie lasu — prof. Schwarz;
7. Dziesięciolecie leśnictwa polskiego — Stanisław Błonarowicz.
8. Tegoroczne konjunktury drzewne w związku z układem polsko-niemieckim — inż. Barański.

W 1929 r. działalność odczytowa obejmie prócz warszawskiej, także inne krajowe radjostacje.

Należy stwierdzić, że tego rodzaju propaganda leśnictwa spotkała się z żywem uznaniem i niektóre odczyty leśne były z zainteresowaniem omawiane w szerokich warstwach społeczeństwa.

Drugim sposobem propagandy leśnictwa wśród społeczeństwa jest umieszczanie artykułów w prasie codziennej. Działalność ta w roku sprawozdawczym została dopiero zapoczątkowana i dotyczyła przeważnie pism stołecznych, w których umieszczano kilkanaście artykułów.

W programie działalności prasowej na 1929 r. jest zorganizowanie sieci korespondentów - leśników, którzyby informowali społeczeństwo

o aktualnych wydarzeniach w leśnictwie i budzili zainteresowanie do lasu i zawodu leśnika.

Referent propagandowy umieszczał recenzje dzieł leśnych w pismach fachowych a przedewszystkiem w „Piśmiennictwie Rolniczem", wydawanem przez księgarnię Rolniczą.

Z okazji 10-lecia odzyskania Niepodległości, delegacja Związku wzięła udział w defiladzie na polu Mokotowskiem i pochodzie przez miasto oraz złożyła wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

Ponieważ w tymże czasie przypadała uroczystość dziesięcioletniego istnienia Związku Zawodowego Leśników — przeto Prezydjum, niechcąc rozpraszać działalności członków, postanowiło odroczyć uczczenie 10-lecia Związku do 1929 r., prawdopodobnie do czasu ogólnokrajowej wystawy w Poznaniu.

Z racji tej wystawy, w której także weźmie udział Związek Zawodowy Leśników w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa — spodziewany jest duży zjazd leśników do Poznania. Trud przygotowania przyjęcia licznej rzeszy leśników wziął na siebie Zarząd Oddziału Poznańskiego.

Dorocznym zwyczajem Koło Leśników S. G. G. W. przy wydatnej pomocy Z. Z. L. w R. P. urządziło „Bal Leśników", który zgromadził elitę świata leśnego i towarzyskiego.

Zapoczątkowana akcja założenia Muzeum Leśnego, która zbiegła się z inicjatywą Oddziału Suwalskiego w sprawie wybudowania „Domu Leśnika" prowadzona będzie nadal i ma na celu przygotowywanie zbiorów dla przyszłego Muzeum.

DZIAŁALNOŚĆ KULTURALNO - OŚWIATOWA.

WYDAWNICTWA ZWIĄZKU.

Rok sprawozdawczy zaznaczył się niezwykle dodatnio w dziedzinie wydawnictw Związku. Po dłuższych przygotowaniach w latach ubiegłych przystąpił Związek z całą energją do urzeczywistnienia swych zamierzeń. Owocem pracy wydawniczej było ukazanie się w roku sprawozdawczym następujących książek:

1. Międzynarodowy Kongres Leśników w Rzymie w 1926 roku.
2. Zygmunt Mokrzecki. — Strzygonia choinówka — Monografja entomologiczno-leśna.
3. Prof. Władysław Jedliński. — Asocjacje roślinne, typy drze-

wostanów i granice zasiągów, jako przyrodnicze podstawy do urządzania lasu.

4. Jan Miklaszewski. — Lasy i leśnictwo w Polsce. Tom I.

Plon ten, bogaty zarówno pod względem ilościowym, i jakościowym, uzupełniają dalsze zamierzenia wydawnicze Związku, częściowo rozpoczęte w roku sprawozdawczym, a mianowicie podjęcie do druku I części „Przewodnika dla leśniczych", zbiorowej pracy w 5 częściach, od lat kilku tak gorąco oczekiwanej przez ogół leśników.

W tece redakcyjnej Związku znajdują się ponadto rękopisy 2 prac: Dr. Romana Kobendzy „Stosunki fitosocjologiczne puszczy Kampinoskiej" i inż. M. A. Liberaka „Leśnictwo polskich Tatr". Druk prac tych musi ulec zwłoce, cała bowiem energja zwrócona być musi na przyśpieszenie wydania całości „Przewodnika dla leśniczych".

Wobec niesłychanie trudnych warunków wydawniczych Związek nie byłby w stanie wykazać się tak dodatniemi wynikami, gdyby nie wydatna pomoc pieniężna ze strony Ministerstwa Rolnictwa, które w roku sprawozdawczym przyznało Związkowi 20.000 zł. na fundusz obrotowy wydawnictw.

Wydawnictwa Związku nie znajdują dotychczas takiego przyjęcia, na jakie ze względu na ich wartość zasługują. Dotychczasowe ubóstwo piśmiennictwa leśnego i wielki rozmach powojenny leśnictwa polskiego pozwalałyby przypuszczać, że wartościowe wydawnictwa Związku będą rozchwytywane i że niewielkie nakłady wkrótce zostaną wyczerpane. Rzeczywistość niestety przeczy temu: do końca roku sprawozdawczego z wyżej wymienionych wydawnictw rozeszło się: 1) 155 egz., 2) 257 egz., 3) 240 egz., 4) 222 egz.

Taki stan rzeczy wydaje się tem dziwniejszy, że sprzedaż wydawnictw oparta została na zasadach handlowych, że nabywać je można we wszystkich księgarniach i że dla członków Związku ustalone zostały nadzwyczaj dogodne warunki.

Biuro Zarządu Głównego w grudniu r. ub. zapoczątkowało zakrojoną na szerszą skalę akcję kolportarzu wydawnictw w drodze udzielania ulg kredytowych, zdobywając obecnie licznych nabywców z pośród funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych.

CZASOPISMA ZWIĄZKU.

Obok działalności wydawniczej, Związek zwrócił w czasie sprawozdawczym szczególną uwagę na rozwój i podniesienie poziomu czasopism Związku. Mając po temu odpowiednie warunki, Prezydjum w tej części swego programu osiągnęło w zupełności zamierzone cele w od-

niesieniu do wszystkich 3 organów: „Ech Leśnych", „Lasu Polskiego„ i „Życia Leśnika".

W pierwszym rzędzie przeprowadzone zostały zmiany w „Echach Leśnych", liczących przedtem około 900 prenumeratorów i przeznaczonych wyłącznie dla straży leśnej. Uważając, iż dotychczasowy kierunek pisma nie zaspakaja w należytej mierze potrzeb czytającego społeczeństwa leśnego, Związek zatwierdził przedstawiony przez nowozaangażowanego redaktora plan prowadzenia pisma, oparty na bardziej racjonalnych i szerokich podstawach.

Według tego planu „Echa Leśne mają na celu:

1) Propagandę leśnictwa polskiego w kraju i zagranicą. 2) Prowadzenie akcji kulturalno-oświatowej wśród personelu administracji lasów państwowych i prywatnych. 3) Utrzymywanie łączności pomiędzy dziedziną leśnictwa a innemi gałęziami administracji i produkcji polskiej. 4) Informowanie społeczeństwa leśnego o wszystkich przejawach życia kulturalnego, gospodarczego, naukowego i t. p. i wreszcie 5) Zainteresowanie innych warstw społeczeństwa polskiego przejawami bytu lasu i całego stanu leśnego.

Tak pojęty program wymagał odpowiedniej zmiany wyglądu zewnętrznego tego czasopisma, co też zostało wprowadzone w życie.

Obecnie, dzięki życzliwemu przyjęciu czasopisma przez sfery leśne i społeczeństwo, nakład „Ech Leśnych" wynosi 7.000 egz. i liczba nowych prenumeratorów stale wzrasta. Jednocześnie ze względów propagandowych pismo jest rozpowszechnione wśród społeczeństwa za pośrednictwem kiosków miejskich i kolejowych oraz posyłane zagranicę.

Aby pismo mogło stać się dostępnem dla wszystkich i aby docierając do wszystkich warstw, tem lepiej mogło spełniać swoje zadania, Prezydjum, mimo kosztowności wydawnictwa, postanowiło zapewnić jaknajniższe warunki prenumeraty, do czego też się w znacznym stopniu przyczyniły subwencje Ministerstwa Rolnictwa oraz system jaknajdalej posuniętych oszczędności administracyjnych.

Dla zapewnienia „Echom Leśnym" przy obecnej prenumeracie dalszego rożwoju pod względem objętości, treści i szaty zewnętrznej — konieczne będzie bądź wydatne powiększenie (ponad 7.000) ilości prenumeratorów, bądź też otrzymanie większej subwencji.

„Las Polski", jako organ poświęcony szerzeniu wiedzy leśnej i propagandzie leśnictwa polskiego, również uległ znacznemu przeobrażeniu, zjednywając nowe zastępy prenumeratorów. W przeciwstawieniu do dawnej, sięgającej 1000 liczby abonentów, nakład tego pisma powiększył się obecnie do 3.000 egz. Jednocześnie „Las Polski" przybrał nową, estetyczną szatę zewnętrzną oraz w miarę pozyskiwania współpracowni-

ków, wzbogaca si ęi aktualizuje pod względem treści, co też przyczynia się do jego powodzenia.

„Życie Leśnika" — dawniej: „Las Polski" część II również doznał korzystnej zmiany, zarówno co do nazwy, nakładu i wzbogacenia treści, jak i wyglądu zewnętrznego. Nakład „Życia Leśnika" sięga 5.500 — 6.000 egzemplarzy.

Zmiany powyższe spotkały się z pochlebną oceną ze strony prasy społecznej i zawodowej, polskiej i zagranicznej.

Przy administracji czasopism Związek uruchomił aparat akwizycji ogłoszeń, który jednak ze względu na niedawno rozpoczętą działalność i trudności techniczne nie mógł należycie pracy swej rozwinąć.

Związek przystąpił do zorganizowania filij czasopism Związku przy poszczególnych Oddziałach prowincjonalnych, co może w bardzo korzystnej mierze wpłynąć na pomnożenie liczby abonentów.

CZYTELNIA ZWIĄZKU.

W okresie sprawozdawczym w lokalu Związku uruchomiona została czytelnia dla członków Związku, zaopatrzona w liczne pisma codzienne oraz czasopisma ilustrowane i zawodowe.

KRÓTKI ZARYS SKARBOWOŚCI ZWIĄZKU W ROKU 1928.

Podstawą skarbowości w roku 1928 było wykonanie budżetów Związku i Administracji „Lasu Polskiego" oraz „Ech Leśnych", zatwierdzonych przez Zjazd Delegatów 1928 roku. Stwierdzić należy, że zamknięcia rachunkowe za rok 1928 wykazały naogół pewne odchylenia w poszczególnych pozycjach przychodu i rozchodu obu budżetów. — Znaczniejsze w budżecie „Administracji" — mniej znaczne w budżecie „Związku". Poniższe, w silnym skrócie podane, wyjaśnienia i uwagi mają na celu ogólne oświetlenie wspomnianych wyżej odchyleń skarbowości Związku i Administracji oraz przyczyn, które je spowodowały, stanowiąc uzupełnienie materjałów, złożonych Komisji Rewizyjnej i obejmują następujące działy:

I. Budżet Zarządu Głównego: a) przychód, b) rozchód, c) wnioski;

II. Budżet Administracji: a) przychód, b) rozchód, c) wnioski;

III. Wydawnictwa książkowe Związku z funduszu wydawniczego, udzielonego przez Ministerstwo Rolnictwa: a) uwagi, b) wnioski;

IV. Wnioski, wynikające z zestawienia działów Ic, IIc i IIIb.

I. BUDŻET ZARZĄDU GŁÓWNEGO.

a) Przychód.

Wyniki wykonania tej części budżetu są zestawione w poniższej tablicy.

Dział	Pozycje p/g prel. 1928	TREŚĆ DZIAŁU	Preliminowano na 1928 r. 100%	Wpłynęło w 1928 r.	Więcej	Mniej	% więcej	% mniej.
			Złotych					
I	1	Pozostał. gotówką na 1.I 1928 r.	7.200.60	2.306.61		4.893.99		
II	2 i 3	Wpływy główne skł. człon. na 1928, skł. członk. zaleg. 1927 r.	44.098 00	30.282.45		13.815.55		31,3
III	6,7	Wpływy z wydawnictw, a) admn. L. P. i b) inn. wyd.	8.000 00	20.065.12	12 065.12		150,8	
IV	4,5,8 9,10,11 i 16	Zwroty pożyczek i należności różnych	16 658 96	9.768.37		6.890.59		41,36
V	12,15	Procenty od kapitału (papiery wart.) P.K.O. od dłużn.	1.156.00	1.936.52	780.52		67,51	
			77.113 56	64 359.07	12 845 64	25.600.13		
		Saldo		12.754.49	12.754 49		16.5%	
		Razem	77.113.56	77.113.56	25.600.13	25.600.13		

Z tablicy tej widać, że dział II, wykazał wpływ w wysokości 69,7% preliminarza — co uważać należy za wynik niezadawalający. Dopuszczalne odchylenie w tym podstawowym dziale nie powinno przekraczać 5%. Znaczne manco w dziale wpływów głównych spowodowane zostało niewypłatnością niektórych Oddziałów, nietylko w zakresie składek za rok 1928, lecz i spłaty zaległych składek. Ponieważ kilkakrotne odezwy Zarządu Głównego nie wywarły należytego skutku — Zjazd Delegatów winien w tej sprawie uchwalić odpowiednie środki zaradcze, by

w roku 1929 manco w dziale „wpływów głównych" było utrzymane w granicach normalnych 1% — 5%.

Nadwyżka 150,8% w dziale III tłómaczy się przeniesieniem wydawnictwa „Klucz" dr. Kuleszy z działu administracji do rachunkowości Związku, oraz wpływami ze sprzedaży wydawnictw (p. uwagi działu III.). Wypłatność Oddziałów w roku sprawozdawczym była następująca:

WYPŁACONO NA POCZET NALEŻNOŚCI.

	100 %	75 — 100 %	75 — 50%	50 — 25 %	poniżej 25 %	
1	Cieszyński					1
2			Częstochowski			2
3					20 % Dolina	3
4	Dolina P. i B.					4
5		Kuj.-Mazow.				5
6					7 % Lwowski	6
7				Łódzki		7
8			Nowosądecki			8
9		Polesk-Biel.				9
10		Pomorski				10
11			Poznański			11
12			Radomski			12
13			Siedlecki			13
14				Sieradzki		14
15				Suwalski		15
16					19 % Tarnopolski	16
17		Warszawski				17
18				Wileński		18
19	Wołyński					19
20				Złoczowski		20
	3 oddziały b. dobre 15%	4 oddziały dobre 20%	5 oddz. Zadawaln. 20%	5 oddz. niedostateczne	3 oddz. 45%	

Co do działu IV (zwroty pożyczek i należności) należy zaznaczyć, że manco 41,36% od sumy preliminarza w tym dziale spowodowały zatrzymanie na r-ku należności Spółdzielni 4.000 złotych oraz niewypłacenie przez dłużników do 50% preliminowanych zwrotów za „Życie Zawodowe" 1927 r. i za „dodatek Las Polski Nr. 2". Na pokrycie przez Oddziały i Koła zaległych należności za prenumeraty pism Związku, Zjazd Delegatów winien również zwrócić poważną i skuteczną uwagę.

Co do działu V, procenty od kapitału, nadwyżka 67% jest wywołaną podniesieniem sumy pożyczek zwrotnych, udzielonych w ciągu roku 1928. (Rozchód V p. 36), opłatę % od papierów wartościowych oraz drobnemi wpływami nieprzewidzianemi, których pozycja wogóle nie była umieszczona w budżecie 1928 roku.

---

b) Rozchód.

Wykonanie budżetu rozchodowego Zarządu Głównego podług działów w roku 1928 jest wykazane w niżej podanej tablicy.

Dział	Poz.	TREŚĆ DZIAŁU	Preliminowane 1928 100%	Wydano w 1928	Więcej	Mniej	% więcej	% mniej
1	2	3	4	5	6	7	8	9
			Złotych					
I	1—6	Lokal. komorne, opał, światło pod. drob. naprawy	8.198,00	7.956,17		241.83		2,9
II	7—14	Wynagr. personelu	15.600,00	15.650,94	50.94		0,33	
III	15—21	Koszty administracyjne. Propaganda. Poczta, przyb. kanc. P. K. O.	1.710,00	1.183,52		526,48		30,8
IV	22—29	Koszty podróży. Las Polski II Biuro P. śr. Pracy. Biuro porad prawnych.	16,650,00	11.630,76		5019,24		30,1
V	30—39	Wierzyciele. Wydawnictwa. Fund. Zapomog Pożyczki zwrotne. Fund. Prasowy. Inwent.	34.955.56	50.001,08	15045,52		43,04	
		Razem	77.113,56	86.422.47	15096,46	5787,55		
		Saldo	9.308,91			9308,91	12,06	
			86.422,47	86,422,47	15096,46	15096,46	12,06	

Zaoszczędzenia w dziale III. „Koszty administracyjne" są spowodowane niewyzyskaniem kredytu na propagandę (600 zł.) i funduszu dyspoz. I sekretarza. Wzrosły natomiast koszta druków i porto pocztowe, co się tłómaczy znacznym rozwojem działalności Biura Związku. Zaoszczędzenie w dziale IV tłómaczy się niewyzyskaniem kredytu na zwrot z kosztów podróży członków Zarządu Głównego (kred. 4.200 — wyd. 2021.77) na biuro pośr. pracy (kred. 2000 — wyd. 154.95) i zapomogi bezwrotne (kred. 3000 zł. wydano: Lisowskiej 150 zł.; Jaszczykowa 250 zł.; Burzyński 50 zł. Razem 450 zł.) Wzrosły koszty druku „Z życia zawodowego" o 60% z powodu zwiększenia rozmiaru pisma (kred. 4000 — wyd. 6848.64) i kosztów rzeczowych. Dział V wierzyciele, wydawnictwa wykazuje największe przekroczenie sumy, preliminowanej przez budżet — 43,04% — czyli o 15.045,52 zł. Główną pozycję rozchodu stanowią w tym dziale koszta rzeczowe wydawnictw książkowych Związku (kred. 11700 wyd. 35981,25), oraz „pożyczki zwrotne" (kred. 6000 — wyd. 10728). Wydatki, związane z wydawnictwami Związku, zostały szczegółowiej wyjaśnione w dziale „wydawnictwa". Pożyczki „zwrotne" obejmują sumy, pożyczone członkom Związku za zabezpieczeniem wekslowem lub rzeczowem, na podstawie uchwał Prezydjum, oraz sumę (6600 zł.) pożyczoną dyrektorowi biura Związku jako ryczałt na urządzenie się w Warszawie. W dziale V-tym figurują w budżecie za rok 1928 pozycje, wykazujące cały fundusz zapomogowy i cały fundusz prasowy Związku. Z funduszów tych nic nie wydatkowano w ciągu roku sprawozdawczego. Odliczenia na rzecz tych funduszów, przewidziane przez Statut, winny obciążyć budżet na rok 1929. Fundusze te z reguły należy w miarę możności całkowicie z budżetu wydzielić i sumy, należne funduszom, trzymać na specjalnym rachunku lub w papierach państwowych. Pośrednio niewydzielenie choćby częściowe wspomnianych funduszów w roku sprawozdawczym spowodowała nierównomierność wpłat przez Oddziały Związku, oraz zaleganie Oddziałów w uiszczeniu sum na rzecz Zarządu Głównego. Ogólne przekroczenie budżetu rozchodowego Zarządu Głównego o 12,06% uważać należy za uzasadnione.

Tablica wykonania budżetu „Administracja" w roku 1928 po stronie przychodu — stanowi co następuje:

II. BUDŻET „LASU POLSKIEGO" I „ECH LEŚNYCH".

a) Przychód.

Dział	Pozycja	Tytuł działu	Preliminarz na r. 1928—100%	Wpływy rzeczywiste w r. 1928	więcej	mniej	% więcej	% mniej
			Złotych					
I	1	Saldo 1927 roku na 1. I. 28	6.432.54	na 1. I 29. 913.26		5.519.28		85.8
II	2,5	Prenumerata, ogłoszenia „Las Polski"	10 500.00	13.237.43	2.737.43		26.07	
III	3	Prenumerata, ogłoszenia „Echa Leśne"	4.500.00	30.874.89	26.374.89		586.1	
IV	6	Wpływy a) od dłużników b) „ sprzedaży Klucza botanicz.	8.000.00	3.822.72		4.177.28		52.21
V	7	Zasiłek Ministerstwa na czasopisma Związkowe	5.000.00	11 500.00	6.500.00		130.—	
VI	8	Sprzedaż dawnych roczników	200.00	108.25		91.75		45.87
		Razem	34.632.54	60.456.55	35 612.32	9.788 31		
		Saldo	25.824.01			25 824.01	74.6	
		Razem	60.456 55	60.456.55	35.612.32	35.612.32		

Największe odchylenie wykazują działy III i V co się tłómaczy b. wydatnym rozwojem wydawnictwa „Echa Leśne", którego rozmiary, treść, układ i szata zewnętrzna uległy w roku sprawozdawczym bardzo silnemu i dodatniemu rozwojowi, co wpłynęło na kilkakrotne powiększenie nakładu, sięgającego w dr. poł. 28 r. 7.000 egzemplarzy. Rozwój wydawnictwa „Echa Leśne" wpłynął na zwiększenie zasiłku przyznanego czasopismu (patrz dz. V). Zmniejszenie wpływów w dziale IV jest wywołane przekazaniem Związkowi całego wydawnictwa „Klucz botaniczny". Ogólne przekroczenie budżetu w dochodzie o 74,6% należy uważać za uzasadnione, wynikające z rozwoju czasopism Związku i zwiększonej ich poczytności.

b) Rozchód.

Tablica wykonania tego budżetu stanowi, co następuje:

Dział	Pozycja	Tytuł działu	prelim. na 1928 r. 100%	wydano w 1928 r.	od preliminarza		% od preliminarza	
					więcej	mniej	więcej	mniej
1	2	3	4	5	6	7	8	9
			Złotych					
I.	1, 3.	Koszt druku i honorarja „Las Polski"	15.260,00	17.411,17	2.151,17		14	
II.	2, 4,	Koszt druku i honorarja „Echa Leśne"	7.048,00	33.348,67	26.300,67		373,1	
III.	5, 6, 7, 8, 9, 10	Koszty ogólne, komorne, personel, znaczki, druki	6.160,00	6.567,64	407,64		6,6	
IV.	11, 12 13	Wierzyciele	5.346,43	10 928,16	5.581,73		104,4	
V.	14	Nadwyżka	818,11			818,11		100
		Razem	34 632,54	68.255,64	34 441,21	818,11		
		Saldo	33.623,10		33 623,10		97 08	
		Razem	68 255,64	68.255,64	34 441,21	34.441,21	97,08	

Czterokrotne przekroczenie sumy w dziale II, znajduje swe uzasadnienie i odpowiada pięciokrotnemu prawie przekroczeniu sum z tego działu po stronie przychodu (patrz wyżej) i świadczy o rozwoju wydawnictwa „Echa Leśne", zmierzającego do samowystarczalności. Zwiększenie o 104% w dziale IV jest wywołane spłatą przez administrację części długu Zarządowi Głównemu przez przelew na dobro Zarządu wydawnictwa „Klucz Botaniczny". Ogólne przekroczenie budżetu o 97,08% uważać należy za uzasadnione .

Zestawiając na podstawie przytoczonych wyżej danych cyfry poszczególnych budżetów — otrzymamy następującą tablicę orjentacyjną obu budżetów i ich wykonanie w roku sprawozdawczym:

Tytuł budżetu	prelim. 100%	faktycznie	więcej	mniej	w % od budżetu	
					więcej	mniej
PRZYCHÓD						
Zarząd Główny	77.113,56	64,359,07		12.754,49		16,5
Administracja „Lasu Polskiego“ i „Ech Leśnych“	34.632,54	60.456,55	25,824,01		74,6	
ROZCHÓD						
Zarząd Główny	77.113,56	86.422,47	9,308,91		12,06	
Administracja	34 632,54	68.255,64	33.623,10		97,08	

III. WYDAWNICTWA KSIĄŻKOWE ZWIĄZKU Z FUNDUSZÓW MINISTERSTWA ROLNICTWA.

a) Uwagi.

W okresie od marca do listopada 1928 roku wydane zostały cztery prace naukowe z dziedziny leśnictwa i rozpoczęte zostało wydawnictwo piątej pracy, która wyjdzie w marcu lub kwietniu 1929 roku.

Fundusz wydawniczy stanowi zasiłek Ministerstwa bezprocentowy w sumie 30.000 złotych, z których 10.000 wpłynęło w roku 1927 i 20.000 złotych wpłynęło w roku 1928. Na koszta własne wydawnictw składają się: a) wydatki rzeczowe (drukarnia, papier, klisze i t. p.); b) honorarja autorskie (od 12 — 15% od sumy brutto, która ma być osiągnięta ze sprzedaży, płatne w połowie przy wydaniu książki, zaś resztę w miarę sprzedaży faktycznej); c) wynagrodzenie technicznego kierownika wydawnictw podług umowy (10% od kosztów rzeczowych Związku, z czego 5% przy wydaniu książki, zaś pozostałe w miarę faktycznej sprzedaży). Warunki sprzedaży: sprzedaż komisowa przez „Dom Książki Polskiej" i inne z opłatą 40% od ceny sprzedażnej na rzecz księgarni, oraz sprzedaż przez osoby prywatne z opłatą 15% od ceny sprzedażnej. W roku 1929 została zorganizowana sprzedaż na raty z wynikiem dodatnim. Załączona tablica podaje zestawienie danych co do frekwencji i kosztów wydawnictw Związku.

Z powyższego wynika, że na 1.I 1929 r. z funduszu wydawniczego wolną była suma zł. 4.683,37; nadwyżka kosztów rzeczowych wydawnictw ponad fundusz wydawniczy (35.981,25 — 30.000) wynosząca zł. 5.981,25, była pokrytą z bieżących wpływów ze sprzedaży. Na 1.I 1929 r. wierzytelności wszystkich wydawnictw (1 — 4), wynoszą łącznie ca 14.500 zł. i składają się z honorarjów autorskich i honorarjum

Nr. kol.	TYTUŁ KSIĄŻKI	Data wydania	Cena sprzedażna zł.	Nakład egzemplarzy	Sprzedano w 1928 r.	Pozostaje w sprzed i na skład na 1-I-29.	Ogólna suma wydatk. Złotych	Z wydatk. rubryk 6 wy łacono z fu duszu M—w d: Złotych	UWAGI
1	2			3	4	5	6	7	
1	Polska na Kong. Rzym. Str. 207 Liczne mapy	Marz 28	8.50	1000	155	845	3 699.55	1.248 08	Z liczby 155 egz. (rubr. 4) rozesłano **gratis** pewną ilość instytucjom **naukowym zagr.**
2	Asocjacje roślinne prf. Jedliński str 109. Skrót niemiecki	Kw. 28	5.00	1000	240	760	2.293	1.659.25	Z liczby 240 (rubr. 4) egz. ca 50 sprzedano **w celach propagandy** po cenie kosztu.
3	Strygonia Chojnówka str. 131 Liczne zdjęcia. 2 tablice barwe	Kw. 28	7.00	1000	257	743	3.367.50	2.337.60	Z liczby 257 szt. **w celu propagandy** sprzedano ca 55 po cen. kosztu odbiorcom, wskazanym przez autora
4	Las i leśnictwo w Polsce tom I dyr. J. Miklaszewski Str. 629+III Liczne mapy tabl. i zdjęcia	List 28	48 00	1.500	222	1278	26.621.20	20.071.70	Z liczby 222 szt. sprzed. pewną ilość. z ustempstw
5	Podręcznik dla leśniczych cz. I i następne	Marz Kw. 29	—	w druku			—	—	
	Razem	—					35.981.25	25.316.63	

kierownika wydawnictw. Do pilnych wypłat na rok 1929 należy zaliczyć około 8.000 zł., płatnych w miarę dokonania rozrachunków za sprzedaż wydawnictw, których łączna wartość sprzedażna zabezpiecza (po potrąceniu komisowego) zarówno kapitał wydawniczy jak i wierzytelności.

b) Wnioski.

1) Fundusz wydawniczy, wypłacony Związkowi przez Ministerstwo był w roku sprawozdawczym wydatkowany zgodnie ze swym przeznaczeniem; 2) stałe kierownictwo techniczne wydawnictw było rękojmą utrzymania wydatków rzeczowych w granicach niezbędnych; 3) dotychczasowa w ciągu kilku miesięcy poczytność wydawnictw ściśle naukowych od 15% — 26% nakładu, pozwala wnosić, że dalsza sprzedaż wydawnictw będzie szybszą — co zapewni racjonalny obrót funduszu wydawniczego.

IV. WNIOSKI OGÓLNE.

Na podstawie wniosków, wynikających z rozpoznania poszczególnych działów budżetu Zarządu Głównego i Administracji należy złożyć Zjazdowi Delegatów do rozważenia następujące wnioski ogólne w zakresie 1) Skarbowości Związku i 2) Skarbowości Administracji.

1) Należy spowodować, by wypłaty z Oddziałów na rzecz Zarządu Głównego wpływały w wysokości, zatwierdzonej przez Zjazd Delegatów możliwie co kwartał lub w innych terminach, ustalonych przez dany Oddział w porozumieniu z biurem Zarządu.

2) Należy dążyć do stopniowego wyodrębnienia funduszów Związku: a) zapomogowego, b) żelaznego, c) prasowego i d) funduszu na dom przez stopniowe umieszczenie w papierach państwowych gotówki, przelewanej do tych funduszów.

3) Budżet na rok 1929 winien być ustalony według działów i pozycji z przyznaniem Zarządowi Głównemu prawa przekroczenia poszczególnych pozycji lub przelewu sum (virements) do pewnej wysokości, ustalonej przez Zjazd Delegatów.

BILANS ZAMKNIĘCIA RACHUNKÓW

za r. 1928.

1. ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO LEŚNIKÓW W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

2. ADMINISTRACJI CZASOPISMA ZWIĄZKU: „LASU POLSKIEGO” I „ECH LEŚNYCH”.

BILANS
r-ków Zarządu Głównego Związku
AKTYWA za rok

	Zł.	gr.	Zł.	gr
Gotówka				
Kasa	1223	50		
P. K. O.	1083	11	2306	61
Papiery procentowe			4225	18
Dłużnicy:				
Spółdzielnia Leśników	4076	80		
Oddz. za „Życie zawodowe"	2547	65		
Oddz. Warsz. za wpłacone na jego konto	21	65		
Oddziały za odznaki członk.	598	66		
Pożyczki zwrotne	10065	57		
Różni za wydawnictwa	1802	30		
Komitet Budowy Domu Leśników	566	20		
Drobni	65	30	19744	13
Wydawnictwa				
remanent			51924	27
Adm Lasu Polsk. i Ech Leśnych			6800	27
Ruchomości			2565	31
Czytelnia				
roczniki czasopism			5	—
Przechodni				
sumy do wyliczenia			1171	24
			88742	01

R-K STRAT

	Zł.	gr.	Zł.	gr
Zaległe składki za r. 1924			193	64
Amortyzacja inwentarża			767	92
Ofiary			167	—
Składki do central			793	—
Ref. pośredn. pracy			154	95
Ref. porad prawnych			1350	—
Koszty ogólne			27271	62
„Życie zawodowe"			3539	09
Prenumerata czasopism			322	70
Nieprzewidziane			983	91
Nadwyżka			2268	55
			37812	38

Zestawił: *S. Szadkowski*

ZAMKNIĘCIA
Zawod. Leśników w R. P.
1928

PASYWA

	Zł.	gr.	Zł.	gr
Wierzyciele				
Autorowie	12420	—		
Kierownik działu wydawniczego	3070	32		
„Nasza Drukarnia"	2500	20		
Różni na „Przewodnik dla leśn.	662	—		
Drobni	186	80	18839	32
Przechodni				
do wyjaśnienia			143	60
Fundusze własne				
wydawniczy	30000	—		
zapomogowy	4005	45		
administracyjny	5607	47		
żelazny	12627	02		
prasowy	3910	24		
„na dom leśników"	10062	31	66212	49
Fundusz propagandowy (subw. Min. Roln.) . . .			1278	05
Nadwyżka			2268	55
			88742	01

I ZYSKÓW

			Zł.	gr
Przekazane przez Kom. Org. Udz. w I M. K. L			1697	04
Wydawnictwa			2849	11
Odsetki od kapit. i pożyczek			2458	68
Nieprzewidziane			213	60
Wpłaty budżet. Oddziałów			30282	45
Papiery procent.			311	50
Nadw.			—	—
			37812	38

Za Zarząd Główny Z. Z. L. w R. P.
Prezes: *A. Schwarz.*

Skarbnik: *H. Śniadecki.*

BILANS
r-ków Administracji
za rok

AKTYWA

	Zł.	gr.	Zł.	gr.
Gotówka				
Kasa	154	38		
P. K. O.	758	88	913	26
Ruchomości				
biurowe	117	09		
broszurki	27	05		
makulatura	1	—	145	14
Dłużnicy:				
różnica zal. prenum. L. P. i E. L.	14776	28		
różni za ogłoszenia	3282	42		
Spółdzielnia leśników	1651	40		
Kochanowski	70	—		
Mering	150	—	19930	10
Przechodni:				
Do wyliczenia			1004	15
Straty			5737	35
			27730	—

R-K STRAT

Dłużnicy za pren. L. P. i E. L. za r. 1924 i 1925			5289	50
Na wydawn. Las Polski			4173	74
Na wydawn. Echa Leśne			2473	78
Koszty ogólne			5497	49
Na broszurach			222	30
Amortyzacja inwentarza			17	50
			17674	31

Zestawił: *S. Szadkowski.*

ZAMKNIĘCIA
Lasu Polskiego i Ech Leśnych
1928

PASYWA

	Zł	gr.	Zł.	gr
Wierzyciele				
autorowie za honorarja	438	29		
Bednawski za papier	2187	75		
„Nasza Drukarnia"	1465	—		
prenumerata czasop. na r. 1929.	1252	05		
adm. „Świata" za grawiurę	400	—	5743	09
Różne				
Subwencja na n-r. czeski i jugosł. Lasu Pol. .			1000	—
Związek Leśników			6800	27
Przechodni				
rezerwa na wątpl. dłużn.	934	90		
do wyjaśnienia	2931	65		
rezerwa na honorarja aut. z 12 n-ru Lasu Pol.	300	—		
rezerwa na wydanie 12 n-ru Ech Leśn. . . .	3200	—	7366	55
Ofiary			203	18
Kapitał			6616	91
			27730	—

I ZYSKÓW

	Zł	gr.	Zł.	gr
Odsetki od kapit. w P. K. O			81	51
Subwencja Min. Roln.			11500	—
Na sprzedanej makulaturze			108	25
Nieuznawani dłużnicy			247	20
Saldo strat			5737	35
			17674	31

Za Zarząd Główny Z. Z. L. w R. P.

Skarbnik: *H. Śniadecki.* Prezes: *A. Schwarz.*

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA", Sienna 15.